

Službeni list

Europske unije

C 231

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 61.
2. srpnja 2018.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2018/C 231/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2018/C 231/02 Predmet C-574/15: Presuda Suda (veliko vijeće) od 2. svibnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale di Varese – Italija) – kazneni postupak protiv Maura Scialdonea (Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Zaštita financijskih interesa Unije — Članak 4. stavak 3. UEU-a — Članak 325. stavak 1. UFEU-a — Direktiva 2006/112/EZ — Konvencija PIF — Sankcije — Načela ekvivalentnosti i djelotvornosti — Neplaćanje PDV-a na temelju godišnje porezne prijave u zakonom propisanim rokovima — Nacionalni propis koji predviđa kaznu oduzimanja slobode samo kada iznos neplaćenog PDV-a prelazi određeni prag iznad kojeg se neplaćanje smatra kaznenim djelom — Nacionalni propis koji za neplaćanje poreza po odbitku u vezi s porezom na dohodak predviđa niži prag iznad kojeg se ono smatra kaznenim djelom) 2

2018/C 231/03 Predmet C-82/16: Presuda Suda (veliko vijeće) od 8. svibnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – Belgija) – K. A. i dr. protiv Belgische Staat (Zahtjev za prethodnu odluku — Nadzor granica, azil, useljavanje — Članak 20. UFEU-a — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članci 7. i 24. — Direktiva 2008/115/EZ — Članci 5. i 11. — Državljanin treće zemlje kojem je zabranjen ulazak na državno područje — Zahtjev za boravak u svrhu spajanja obitelji s građaninom Europske unije koji se nikad nije koristio svojom slobodom kretanja — Odbacivanje zahtjeva) 3

HR

2018/C 231/04	Spojeni predmeti C-331/16 i C-366/16: Presuda Suda (veliko vijeće) od 2. svibnja 2018. (zahtjevi za prethodnu odluku koje su uputili Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – Nizozemska, Belgija) – K. protiv Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16), H. F. protiv Belgische Staat (C-366/16) (Zahtjev za prethodnu odluku — Građanstvo Europske unije — Pravo na slobodno kretanje i boravak na području država članica — Direktiva 2004/38/EZ — Članak 27. stavak 2. drugi podstavak — Ograničenja prava na ulazak i prava na boravak zbog razloga javnog poretka, javne sigurnosti ili javnog zdravlja — Protjerivanje s državnog područja zbog razloga javnog poretka ili javne sigurnosti — Ponašanje koje predstavlja stvarnu, trenutačnu i dostatno ozbiljnu prijetnju koja utječe na neki od temeljnih interesa društva — Osoba čiji je zahtjev za azil odbijen zbog razloga iz članka 1. stavka F Ženevske konvencije ili članka 12. stavka 2. Direktive 2011/95/EU — Članak 28. stavak 1. — Članak 28. stavak 3. točka (a) — Zaštita od protjerivanja — Boravak u državi članici domaćinu tijekom prethodnih deset godina — Važni razlozi javne sigurnosti — Pojam)	4
2018/C 231/05	Predmet C-376/16 P: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 3. svibnja 2018. – Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) protiv European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Žalba — Javna nabava usluga — Pružanje vanjskih usluga za upravljanje programima i projektima te tehničko savjetovanje u području informacijskih tehnologija — Postupak prema kaskadnom sustavu — Članak 21. Statuta Suda Europske unije — Članak 76. i članak 84. stavak 1. Poslovnika Općeg suda — Zabrana odlučivanja ultra petita — Ponderiranje podkriterija u sklopu kriterija za dodjelu ugovora — Očite pogreške u ocjeni — Uredba (EZ, Euratom) br. 1605/2002 – Članak 100. stavak 2. — Odluka o odbijanju ponude — Nedostatak obrazloženja — Izgubljena prilika — Izvanugovorna odgovornost Europske unije — Zahtjev za naknadu štete)	6
2018/C 231/06	Predmet C-684/17 P: Žalba koju su 6. prosinca 2017. podnijeli Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 26. rujna 2017. u predmetu T-83/16, Banca Monte dei Paschi di Siena i Banca Widiba SpA protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)	6
2018/C 231/07	Predmet C-685/17 P: Žalba koju su 6. prosinca 2017. podnijeli Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 26. rujna 2017. u predmetu T-84/16, Banca Monte dei Paschi di Siena SpA i Banca Widiba SpA protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)	7
2018/C 231/08	Predmet C-168/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. ožujka 2018. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) – Pensions-Sicherungs-Verein VVaG protiv Günthera Bauera	7
2018/C 231/09	Predmet C-175/18 P: Žalba koju je 6. ožujka 2018. podnio PTC Therapeutics International Ltd protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 5. veljače 2018. u predmetu T-718/15, PTC Therapeutics International Ltd protiv Europske agencije za lijekove (EMA)	8
2018/C 231/10	Predmet C-178/18 P: Žalba koju je 7. ožujka 2018. podnio MSD Animal Health Innovation GmbH, Intervet international BV protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 5. veljače 2018. u predmetu T-729/15, MSD Animal Health Innovation GmbH i Intervet international BV protiv Europske agencije za lijekove	9
2018/C 231/11	Predmet C-203/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. ožujka 2018. uputio Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Njemačka) – Deutsche Post AG, Klaus Leymann protiv Land Nordrhein-Westfalen	10
2018/C 231/12	Predmet C-210/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. ožujka 2018. uputio Schienen-Control Kommission (Austrija) – WESTbahn Management GmbH protiv ÖBB-Infrastruktur AG	10
2018/C 231/13	Predmet C-224/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. ožujka 2018. uputio Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska) – Budimex S.A.	11
2018/C 231/14	Predmet C-225/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. ožujka 2018. uputio Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska) – Grupa Lotos S.A.	11
2018/C 231/15	Predmet C-227/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. travnja 2018. uputio Budai Központi Kerületi Bíróság (Mađarska) – VE protiv WD-a	12

2018/C 231/16	Predmet C-228/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. travnja 2018. uputila Kúria (Mađarska) – Gazdasági Versenyhivatal protiv Budapest Bank Nyrt. i drugi	13
2018/C 231/17	Predmet C-235/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. ožujka 2018. uputio Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska) – Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH	14
2018/C 231/18	Predmet C-262/18 P: Žalba koju je 16. travnja 2018. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 5. veljače 2018. u predmetu T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. protiv Europske komisije	14
2018/C 231/19	Predmet C-280/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. travnja 2018. uputio Symvoulio tis Epikrateias (Grčka) – Alain Flausch, Andrea Bosco, Estienne Roger Jean Pierre Albrespy, Somateio „Syndesmos Iiton”, Somateio „Elliniko Diktyo – Filoi tis Fisis”, Somateio „Syllogos Prostatias kai Perithalpsis Agias Zonis – SPPAZ” protiv Ypourgos Perivallontos kai Energieias, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Tourismou, Ypourgos Naftilias kai Nisiotikis Politikis	16
2018/C 231/20	Predmet C-312/18 P: Žalba koju su 11. svibnja 2018. podnijeli Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 21. ožujka 2018. u predmetu T-361/17, Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux protiv Europske komisije	17

Opći sud

2018/C 231/21	Spojeni predmeti T-429/13 i T-451/13: Presuda Općeg suda od 17. svibnja 2018. – Bayer CropScience i dr. protiv Komisije („Sredstva za zaštitu bilja — Aktivne tvari klotianidina, tiametoksama i imidakloprida — Preispitivanje odobrenja — Članak 21. Uredbe (EZ) br. 1107/2009 — Zabrana uporabe i prodaje sjemena tretiranog sredstvima za zaštitu bilja koja sadrže predmetne aktivne tvari — Članak 49. stavak 2. Uredbe br. 1107/2009 — Načelo predostrožnosti — Proporcionalnost — Pravo na saslušanje — Izvanugovorna odgovornost za štetu”)	18
2018/C 231/22	Predmet T-584/13: Presuda Općeg suda od 17. svibnja 2018. – BASF Agro i dr. protiv Komisije („Sredstva za zaštitu bilja — Aktivna tvar fipronil — Preispitivanje odobrenja — Članak 21. Uredbe (EZ) br. 1107/2009 — Zabrana uporabe i prodaje sjemena tretiranog sredstvima za zaštitu bilja koja sadrže predmetnu aktivnu tvar — Članak 49. stavak 2. Uredbe br. 1107/2009 — Načelo predostrožnosti — Analiza utjecaja”)	19
2018/C 231/23	Predmet T-283/15: Presuda Općeg suda od 8. svibnja 2018. – Esso Raffinage protiv Europske agencije za kemikalije (ECHA) („REACH — Ocjena dosjea — Provjera usklađenosti registracija — Provjera dostavljenih informacija i praćenje ocjene dosjea — Izjava o neusklađenosti — Nadležnost Općeg suda — Tužba za poništenje — Akt koji se može pobijati — Izravni i osobni utjecaj — Dopuštenost — Pravna osnova — Članci 41., 42. i 126. Uredbe (EZ) br. 1907/2006”)	20
2018/C 231/24	Predmet T-205/16: Presuda Općeg suda od 17. svibnja 2018. – Litva protiv Komisije („Kohezijski fondovi — Troškovi isključeni iz financiranja — Tehnička podrška upravljanju Kohezijskim fondom u Litvi — PDV — Članak 11. stavci 1. i 3. Uredbe (EZ) br. 16/2003 — Smanjenje financijske potpore”)	21
2018/C 231/25	Predmet T-626/16: Presuda Općeg suda od 16. svibnja 2018. – Troszczynski protiv Parlamenta („Pravilnik o isplati troškova i naknada zastupnicima u Europskom parlamentu — Naknada za parlamentarnu pomoć — Povrat nepropisno isplaćenih iznosa — Nadležnost glavnog tajnika — Electa una via — Prava obrane — Teret dokazivanja — Obveza obrazlaganja — Politička prava — Jednako postupanje — Zloupotreba ovlasti — Neovisnost zastupnika — Pogreška koja se tiče činjenica — Proporcionalnost”)	21
2018/C 231/26	Predmet T-675/16: Presuda Općeg suda od 15. svibnja 2018. – Wirecard protiv EUIPO-a (mycard2go) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije mycard2go — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c), Uredbe (EZ) br. 207/2009 [koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001] — Obveza obrazlaganja — Članak 75. prva rečenica Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 94. prva rečenica Uredbe 2017/1001”)	22

2018/C 231/27	Predmet T-676/16: Presuda Općeg suda od 15. svibnja 2018. – Wirecard protiv EUIPO-a (mycard2go) („Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije mycard2go — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001)”)	23
2018/C 231/28	Predmet T-712/16: Presuda Općeg suda od 16. svibnja 2018. – Deutsche Lufthansa protiv Komisije („Tržišno natjecanje — Koncentracije — Tržište zračnog prometa — Odluka kojom se koncentracija proglašava spojivom s unutarnjim tržištem pod uvjetom ispunjavanja određenih obveza — Zahtjev za izuzeće dijela obveza koje su sastavni dio preuzetih obveza — Proporcionalnost — Legitimna očekivanja — Načelo dobre uprave — Zloupotroba ovlasti”)	23
2018/C 231/29	Predmet T-818/16: Presuda Općeg suda od 16. svibnja 2018. – Netflix International i Netflix protiv Komisije („Tužba za poništenje — Državne potpore — Potpora koju Njemačka planira provesti za financiranje proizvodnje i distribucije filmova — Odluka kojom se potpora proglašava spojivom s unutarnjim tržištem — Nepostojanje osobnog utjecaja — Regulatorni akt koji podrazumijeva provedbene mjere — Nedopuštenost”)	24
2018/C 231/30	Predmet T-860/16: Presuda Općeg suda od 15. svibnja 2018. – Wirecard protiv EUIPO-a (mycard2go) („Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije mycard2go — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001)”)	25
2018/C 231/31	Predmet T-23/17: Presuda Općeg suda od 16. svibnja 2018. – Barnett protiv EGSO-a („Javna služba — Dužnosnici — Starosna mirovina — Prijevremeno umirovljenje bez umanjenja prava na mirovinu — Mjera ranije predviđena člankom 9. stavkom 2. Priloga VIII. Pravilniku — Interes službe — Izvršenje presude o poništenju Službeničkog suda — Odgovornost”)	25
2018/C 231/32	Predmet T-387/17: Presuda Općeg suda od 16. svibnja 2018. – Triggerball protiv EUIPO-a (Oblik kugle s više rubova) („Žig Europske unije — Prijava trodimenzionalnog žiga Europske unije — Oblik kugle s više rubova — Apsolutni razlog za odbijanje — Razlikovni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”)	26
2018/C 231/33	Predmet T-199/18: Tužba podnesena 16. ožujka 2018. – SCF Terminal (Cipar) i S H B protiv Vijeća i drugih	26
2018/C 231/34	Predmet T-230/18: Tužba podnesena 6. travnja 2018. – Czarnecki protiv Parlamenta	27
2018/C 231/35	Predmet T-238/18: Tužba podnesena 12. travnja 2018. – Netflix International i Netflix protiv Europske komisije	28
2018/C 231/36	Predmet T-239/18: Tužba podnesena 17. travnja 2018. – SKS Import Export protiv Komisije	29
2018/C 231/37	Predmet T-241/18: Tužba podnesena 18. travnja 2018. – Bruno protiv Komisije	29
2018/C 231/38	Predmet T-242/18: Tužba podnesena 18. travnja 2018. – VV protiv Komisije	30
2018/C 231/39	Predmet T-243/18: Tužba podnesena 20. travnja 2018. – VW protiv Komisije	31
2018/C 231/40	Predmet T-244/18: Tužba podnesena 20. travnja 2018. – Synergy Hellas protiv Komisije	31
2018/C 231/41	Predmet T-250/18: Tužba podnesena 23. travnja 2018. – RATP protiv Komisije	32
2018/C 231/42	Predmet T-255/18: Tužba podnesena 23. travnja 2018. – US protiv ESB-a	33
2018/C 231/43	Predmet T-256/18: Tužba podnesena 24. travnja 2018. – Arezzo Indústria e Comércio protiv EUIPO-a (SCHUTZ)	34
2018/C 231/44	Predmet T-261/18: Tužba podnesena 26. travnja 2018. – Roxtec protiv EUIPO-a – Wallmax (Prikaz crnog kvadrata koji sadrži sedam koncentričnih plavih krugova)	35
2018/C 231/45	Predmet T-263/18: Tužba podnesena 26. travnja 2018. – Meblo Trade protiv EUIPO-a – Meblo Int (MEBLO)	35

2018/C 231/46	Predmet T-265/18: Tužba podnesena 27. travnja 2018. – Biernacka-Hoba protiv EUIPO-a – Formata Bogusław Hoba (Formata)	36
2018/C 231/47	Predmet T-267/18: Tužba podnesena 30. travnja 2018. – Iceland Foods protiv EUIPO-a – Íslandsstofa (INSPIRED BY ICELAND)	37
2018/C 231/48	Predmet T-268/18: Tužba podnesena 27. travnja 2018. – Sandrone protiv EUIPO-a – J. Garcia Carrion (Luciano Sandrone)	38
2018/C 231/49	Predmet T-269/18: Tužba podnesena 2. svibnja 2018. – Inditex protiv EUIPO-a – Ffauf (ZARA)	38
2018/C 231/50	Predmet T-271/18: Tužba podnesena 3. svibnja 2018. – Mauritsch protiv INEA-e	39
2018/C 231/51	Predmet T-276/18: Tužba podnesena 27. travnja 2018. – Julius-K9 protiv EUIPO-a – El Corte Inglés (K9 UNIT)	40
2018/C 231/52	Predmet T-277/18: Tužba podnesena 4. svibnja 2018. – Zitro IP protiv EUIPO-a (PICK & WIN MULTI-SLOT)	40
2018/C 231/53	Predmet T-279/18: Tužba podnesena 30. travnja 2018. – Alliance Pharmaceuticals protiv EUIPO-a – AxiCorp (AXICORP ALLIANCE)	41
2018/C 231/54	Predmet T-287/18: Tužba podnesena 4. svibnja 2018. – M. I. Industries protiv EUIPO-a – Natural Instinct (Nature's Variety Instinct)	42
2018/C 231/55	Predmet T-288/18: Tužba podnesena 4. svibnja 2018. – M. I. Industries protiv EUIPO-a – Natural Instinct (NATURE'S VARIETY INSTINCT)	43
2018/C 231/56	Predmet T-290/18: Tužba podnesena 4. svibnja 2018. – Agmin Italy protiv Komisije	43
2018/C 231/57	Predmet T-291/18: Tužba podnesena 7. svibnja 2018. – Biedermann Technologies protiv EUIPO-a (Compliant Constructs)	45
2018/C 231/58	Predmet T-296/18: Tužba podnesena 7. svibnja 2018. – Polskie Linie Lotnicze „LOT” protiv Komisije	45
2018/C 231/59	Predmet T-300/18: Tužba podnesena 13. svibnja 2018. – Janukovič protiv Vijeća	46
2018/C 231/60	Predmet T-301/18: Tužba podnesena 13. svibnja 2018. – Yanukovych protiv Vijeća	48

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije**(2018/C 231/01)***Posljednja objava**

SL C 221, 25.6.2018.

Prethodne objave

SL C 211, 18.6.2018.

SL C 200, 11.6.2018.

SL C 190, 4.6.2018.

SL C 182, 28.5.2018.

SL C 166, 14.5.2018.

SL C 161, 7.5.2018.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 2. svibnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale di Varese – Italija) – kazneni postupak protiv Maura Scialdonea

(Predmet C-574/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Zaštita financijskih interesa Unije — Članak 4. stavak 3. UEU-a — Članak 325. stavak 1. UFEU-a — Direktiva 2006/112/EZ — Konvencija PIF — Sankcije — Načela ekvivalentnosti i djelotvornosti — Neplaćanje PDV-a na temelju godišnje porezne prijave u zakonom propisanim rokovima — Nacionalni propis koji predviđa kaznu oduzimanja slobode samo kada iznos neplaćenog PDV-a prelazi određeni prag iznad kojeg se neplaćanje smatra kaznenim djelom — Nacionalni propis koji za neplaćanje poreza po odbitku u vezi s porezom na dohodak predviđa niži prag iznad kojeg se ono smatra kaznenim djelom)

(2018/C 231/02)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Varese

Stranka glavnog kaznenog postupka

Mauro Scialdone

Izreka

Direktivu Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u vezi s člankom 4. stavkom 3. UEU-a i člankom 325. stavkom 1. UFEU-a treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis kojim se određuje da je neplaćanje poreza na dodanu vrijednost (PDV) na temelju godišnje prijave za određeno porezno razdoblje u zakonom propisanim rokovima kazneno djelo kažnjivo oduzimanjem slobode samo ako iznos neplaćenog PDV-a prelazi prag od 250 000 eura, dok za neplaćanje poreza po odbitku u vezi s porezom na dohodak propisuje prag od 150 000 eura.

⁽¹⁾ SL C 48, 8. 2. 2016.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 8. svibnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – Belgija) – K. A. i dr. protiv Belgische Staat

(Predmet C-82/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Nadzor granica, azil, useljavanje — Članak 20. UFEU-a — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članci 7. i 24. — Direktiva 2008/115/EZ — Članci 5. i 11. — Državljanin treće zemlje kojem je zabranjen ulazak na državno područje — Zahtjev za boravak u svrhu spajanja obitelji s građaninom Europske unije koji se nikad nije koristio svojom slobodom kretanja — Odbacivanje zahtjeva)

(2018/C 231/03)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: K. A., M. Z., M. J., N. N. N., O. I. O., R. I., B. A.

Tuženik: Belgische Staat

Izreka

1. Direktivu 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljanina trećih zemalja s nezakonitim boravkom, a osobito njezine članke 5. i 11., treba tumačiti na način da joj se ne protivi praksa države članice prema kojoj se zahtjev za boravak u svrhu spajanja obitelji –koji je na njezinu državnom području podnio državljanin treće zemlje, član obitelji građanina Unije koji, pak, ima državljanstvo te države članice i koji se nikada nije koristio svojom slobodom kretanja – ne uzima u razmatranje samo zato što je protiv tog državljanina treće zemlje izdana zabrana ulaska na navedeno državno područje.
2. Članak 20. UFEU-a treba tumačiti na sljedeći način:
 - tom se članku protivi praksa države članice prema kojoj se takav zahtjev ne uzima u razmatranje samo iz tog gore navedenog razloga a da se pritom ne ispituje postoji li između tog građanina Unije i tog državljanina treće zemlje odnos zavisnosti koji je takve naravi da bi, u slučaju odbijanja dodjele izvedenog prava boravka tom državljaninu treće zemlje, navedeni građanin Unije bio praktično prisiljen napustiti područje Unije u cijelosti te bi na taj način bio lišen stvarnog uživanja bitnog sadržaja prava koja proizlaze iz njegova statusa;
 - u slučaju punoljetnog građanina Unije odnos zavisnosti, koji može na temelju tog članka opravdati odobrenje izvedenog prava boravka dotičnom državljaninu treće zemlje, može se priznati samo u iznimnim slučajevima u kojima dotična osoba, s obzirom na sve relevantne okolnosti, ni na koji način ne može biti odvojena od člana svoje obitelji o kojem zavisi;
 - u slučaju maloljetnog građanina Unije ocjena postojanja takvog odnosa zavisnosti mora se temeljiti na uzimanju u obzir svih okolnosti slučaja u najboljem interesu djeteta, a osobito njegove dobi, fizičkog i emocionalnog razvoja, stupnja emocionalne povezanosti sa svakim od roditelja kao i moguće opasnosti u pogledu njegove stabilnosti u slučaju razdvajanja od roditelja, državljanina treće zemlje; radi utvrđivanja takvog odnosa zavisnosti postojanje obiteljske veze s tim državljaninom, bila ona biološke ili pravne naravi, nije dostatno, a zajedničkog života nije nužno;

- nevažna je činjenica da je odnos zavisnosti, na koji se poziva državljanin treće zemlje u potporu svojem zahtjevu za boravak u svrhu spajanja obitelji, nastao nakon što je protiv njega donesena odluka o zabrani ulaska na državno područje;
 - nevažna je činjenica da je odluka o zabrani ulaska na državno područje protiv državljanina treće zemlje bila konačna u trenutku kada je on podnio svoj zahtjev za boravak u svrhu spajanja obitelji, i
 - nevažna je činjenica da je odluka o zabrani ulaska na državno područje protiv državljanina treće zemlje koji je podnio zahtjev za boravak u svrhu spajanja obitelji opravdana nepoštovanjem obveze vraćanja; kada je takva odluka opravdana razlozima javnog poretka, oni mogu dovesti do odbijanja odobravanja izvedenog prava boravka tom državljaninu treće zemlje na temelju tog članka samo ako iz konkretne ocjene svih okolnosti slučaja, s obzirom na načelo proporcionalnosti, najbolji interes djeteta odnosno djece o kojoj je eventualno riječ i temeljna prava, proizlazi da dotična osoba predstavlja stvarnu, trenutačnu i dovoljno ozbiljnu prijetnju za javni poredak.
3. Članak 5. Direktive 2008/115 treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalna praksa na temelju koje se odluka o vraćanju donosi protiv državljanina treće zemlje protiv kojeg je već donesena odluka o vraćanju kojoj je pridodana odluka o zabrani ulaska koja je još na snazi a da se pritom ne uzimaju u obzir elementi njegova obiteljskog života, osobito interes njegova maloljetnog djeteta, koji se navode u zahtjevu za boravak u svrhu spajanja obitelji koji je podnesen nakon donošenja takve zabrane ulaska, osim ako je takve elemente dotična osoba mogla ranije istaknuti.

⁽¹⁾ SL C 145, 25. 4. 2016.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 2. svibnja 2018. (zahtjevi za prethodnu odluku koje su uputili Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – Nizozemska, Belgija) – K. protiv Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16), H. F. protiv Belgische Staat (C-366/16)

(Spojeni predmeti C-331/16 i C-366/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Građanstvo Europske unije — Pravo na slobodno kretanje i boravak na području država članica — Direktiva 2004/38/EZ — Članak 27. stavak 2. drugi podstavak — Ograničenja prava na ulazak i prava na boravak zbog razloga javnog poretka, javne sigurnosti ili javnog zdravlja — Protjerivanje s državnog područja zbog razloga javnog poretka ili javne sigurnosti — Ponašanje koje predstavlja stvarnu, trenutačnu i dostatno ozbiljnu prijetnju koja utječe na neki od temeljnih interesa društva — Osoba čiji je zahtjev za azil odbijen zbog razloga iz članka 1. stavka F Ženevske konvencije ili članka 12. stavka 2. Direktive 2011/95/EU — Članak 28. stavak 1. — Članak 28. stavak 3. točka (a) — Zaštita od protjerivanja — Boravak u državi članici domaćinu tijekom prethodnih deset godina — Važni razlozi javne sigurnosti — Pojam)

(2018/C 231/04)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: K. (C-331/16), H.F. (C-366/16)

Tuženici: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16.), Belgische Staat (C-366/16)

Izreka

1. Članak 27. stavak 2. Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljanju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ treba tumačiti na način da činjenica da je u odnosu na građanina Europske unije ili državljanina treće zemlje, člana obitelji takvog građanina, koji traži da mu se dodijeli pravo na boravak na državnom području države članice u prošlosti donesena odluka kojom mu se odbija priznanje statusa izbjeglice na temelju članka 1. stavka F Konvencije o statusu izbjeglica, koja je potpisana u Ženevi 28. srpnja 1951. i dopunjena Protokolom o statusu izbjeglica, sklopljenim u New Yorku 31. siječnja 1967., ili članka 12. stavka 2. Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljanina trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite ne omogućuje nadležnim tijelima te države članice da automatski smatraju da sama njegova prisutnost na tom državnom području, neovisno o postojanju opasnosti od ponavljanja djela, predstavlja stvarnu, trenutačnu i dostatno ozbiljnu prijetnju za neki od temeljnih interesa društva, koja može opravdati donošenje mjera javnog poretka ili javne sigurnosti.

Utvrđenje postojanja takve prijetnje mora se temeljiti na ocjeni nadležnih tijela države članice domaćina osobnog ponašanja dotičnog pojedinca, pri kojoj se u obzir uzimaju utvrđenja iz odluke kojom se odbija priznanje statusa izbjeglice i elementi na kojima se ona temelji, osobito narav i težina zločina ili ponašanja koji mu se stavljaju na teret, razina njegova osobnog sudjelovanja u njima, eventualno postojanje razloga za oslobođenje od kaznene odgovornosti i, ovisno o slučaju, postojanje osuđujuće kaznene presude. Pri toj ukupnoj ocjeni također se mora uzeti u obzir protek vremena od navodnog počinjenja tih zločina ili ponašanja te naknadno ponašanje tog pojedinca, osobito pokazuje li to ponašanje kod njega postojanje stava kojim se ugrožavaju temeljne vrijednosti iz članka 2. i 3. UEU-a na način koji bi mogao remetiti mir i fizičku sigurnost stanovništva. Sama činjenica da je to ponašanje u prošlosti nastalo u posebnom povijesno-društvenom kontekstu u njegovoj državi podrijetla, koji ne može nastati u državi članici domaćinu, ne dovodi u pitanje to utvrđenje.

Osim toga, nadležna tijela države članice domaćina moraju, u skladu s načelom proporcionalnosti, odvagnuti, s jedne strane, zaštitu temeljnog interesa predmetnog društva i, s druge strane, interese dotičnog pojedinca u vezi s izvršavanjem njegove slobode kretanja i boravka kao građanina Unije i njegova prava na poštovanje privatnog i obiteljskog života.

2. Članak 28. stavak 1. Direktive 2004/38 treba tumačiti na način da, kada predviđene mjere podrazumijevaju protjerivanje dotičnog pojedinca iz države članice domaćina, ona mora uzeti u obzir narav i težinu ponašanja tog pojedinca, zakonitost njegova boravka u državi članici, razdoblje koje je proteklo od ponašanja koje mu se stavlja na teret, njegovo ponašanje tijekom tog razdoblja, stupanj trenutačne opasnosti za društvo te opseg socijalnih, kulturnih i obiteljskih veza s navedenom državom članicom.

Članak 28. stavak 3. točku (a) Direktive 2004/38 treba tumačiti na način da se ne primjenjuje na građanina Europske unije koji nema pravo na stalni boravak u državi članici domaćinu u smislu članka 16. i članka 28. stavka 2. te direktive.

(¹) SL C 326, 5. 9. 2016.
SL C 343, 19. 9. 2016.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 3. svibnja 2018. – Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) protiv European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropački Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE

(Predmet C-376/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Javna nabava usluga — Pružanje vanjskih usluga za upravljanje programima i projektima te tehničko savjetovanje u području informacijskih tehnologija — Postupak prema kaskadnom sustavu — Članak 21. Statuta Suda Europske unije — Članak 76. i članak 84. stavak 1. Poslovnika Općeg suda — Zabrana odlučivanja ultra petita — Ponderiranje podkriterija u sklopu kriterija za dodjelu ugovora — Očite pogreške u ocjeni — Uredba (EZ, Euratom) br. 1605/2002 – Članak 100. stavak 2. — Odluka o odbijanju ponude — Nedostatak obrazloženja — Izgubljena prilika — Izvanugovorna odgovornost Europske unije — Zahtjev za naknadu štete)

(2018/C 231/05)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnici: N. Bambara, u svojstvu agenta, uz asistenciju P. Wytinck i B. Hoorelbeke, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropački Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (zastupnici: M. Sfyri, C.-N. Dede i V. Alevizopoulou, dikigoroí)

Izreka

1. Ukidaju se točke 2. do 5. izreke presude Općeg suda Europske unije od 27. travnja 2016., *European Dynamics Luxembourg i dr./EUIPO (T-556/11, EU:T:2016:248)*.
2. U preostalom dijelu žalba se odbija.
3. Odbija se zahtjev za naknadu štete koji su u predmetu T-556/11 podnijeli *European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA i Evropački Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE*.
4. Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) i *European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA i Evropački Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* snose vlastite troškove vezane uz žalbeni i uz prvostupanjski postupak.

⁽¹⁾ SL C 402, 31. 10. 2016.

Žalba koju su 6. prosinca 2017. podnijeli Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 26. rujna 2017. u predmetu T-83/16, Banca Monte dei Paschi di Siena i Banca Widiba SpA protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(Predmet C-684/17 P)

(2018/C 231/06)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (zastupnici: L. Trevisan, D. Contini, avvocati)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Žalba je rješenjem Suda od 17. svibnja 2018. (deseto vijeće) proglašena nedopuštenom.

Žalba koju su 6. prosinca 2017. podnijeli Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 26. rujna 2017. u predmetu T-84/16, Banca Monte dei Paschi di Siena SpA i Banca Widiba SpA protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(Predmet C-685/17 P)

(2018/C 231/07)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (zastupnici: L. Trevisan, D. Contini, *avvocati*)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Žalba je rješenjem Suda od 17. svibnja 2018. (deseto vijeće) proglašena nedopuštenom.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. ožujka 2018. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) – Pensions-Sicherungs-Verein VVaG protiv Günthera Bauera

(Predmet C-168/18)

(2018/C 231/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesarbeitsgericht

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: Pensions-Sicherungs-Verein VVaG

Druga stranka u postupku revizije: Günther Bauer

Prethodna pitanja

1. Je li primjenjiv članak 8. Direktive 2008/94/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti njihovog poslodavca ⁽¹⁾ ako se davanja strukovne starosne mirovine isplaćuju preko među-strukovnog mirovinskog fonda koji podliježe državnom nadzoru financijskih usluga, ako taj fond iz financijskih razloga opravdano smanji svoja davanja uz odobrenje nadzornog tijela te poslodavac doduše prema nacionalnom pravu odgovara za smanjenja prema bivšim zaposlenicima, ali njegova insolventnost dovede do toga da ne može ispuniti svoju obvezu nadoknađivanja tih smanjenja davanja?
2. Ako je odgovor na prvo prethodno pitanje potvrđan:

U kojim se okolnostima zbog insolventnosti poslodavca pretrpljeni gubici bivšeg zaposlenika koji se odnose na davanja iz strukovnog mirovinskog osiguranja mogu smatrati očito neproporcionalnima i da stoga obvezuju države članice da osiguraju minimalnu zaštitu protiv toga, iako bivši zaposlenik dobiva barem polovicu davanja iz mirovinskog sustava koja proizlaze iz njegovih stečenih mirovinskih prava?

3. Ako je odgovor na prvo prethodno pitanje potvrđan:

Ima li članak 8. Direktive 2008/94/EZ izravan učinak i dodjeljuje li ta odredba, ako država članica nije prenijela tu direktivu ili je nije pravilno prenijela u nacionalno pravo, pojedincu prava na koja se on može pozivati pred nacionalnim sudom protiv države članice?

4. Ako je odgovor na treće prethodno pitanje potvrđan:

Je li privatnopravno organizirani, za poslodavce obvezujući, fond koji je država članica odredila kao nositelja osiguranja za slučaj insolventnosti strukovnog mirovinskog sustava i koji podliježe državnom nadzoru financijskih usluga te koji na temelju javnog prava od poslodavaca ubire i doprinose potrebne za osiguranje insolventnosti i koji poput javnog tijela upravnim aktom može određivati uvjete ovrhe, javno tijelo države članice?

(¹) SL 2008., L 283, str. 36. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 128)

Žalba koju je 6. ožujka 2018. podnio PTC Therapeutics International Ltd protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 5. veljače 2018. u predmetu T-718/15, PTC Therapeutics International Ltd protiv Europske agencije za lijekove (EMA)

(Predmet C-175/18 P)

(2018/C 231/09)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: PTC Therapeutics International Ltd (zastupnici: G. Castle, *Solicitor*, B. Kelly, *Solicitor*, K. Ewert, *Rechtsanwalt*, M. Demetriou, QC, C. Thomas, *Barrister*)

Druge stranke u postupku: Europska agencija za lijekove, European Confederation of Pharmaceutical Entrepreneurs (Eucope)

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtjeva da:

- prihvati žalbu PTC-a i ukine presudu Općeg suda;
- poništi odluku koju je EMA dostavila PTC-u 25. studenoga 2015. o otkrivanju određenih podataka sukladno Uredbi o javnom pristupu dokumentima (¹);
- vrati navedenu odluku EMA-i na ponovno odlučivanje kada je riječ o redakciji povjerljivih stranica za savjetovanje s PTC-om; i
- naloži EMA-i snošenje troškova zastupanja PTC-a i svih ostalih troškova i izdataka u vezi s ovim predmetom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Presudu treba ukinuti iz zbog sljedećih razloga:

- Opći sud nije utvrdio da su predmetni dokumenti bili zaštićeni općom pretpostavkom povjerljivosti;
- Opći sud nije utvrdio da predmetni dokumenti predstavljaju komercijalno povjerljive podatke koji su zaštićeni člankom 4. stavkom 2. Uredbe o javnom pristupu dokumentima;

- Opći sud je propustio utvrditi da bi predmetni dokumenti trebali biti zaštićeni člankom 4. stavkom 3. Uredbe o javnom pristupu dokumentima; i
- EMA nije provela odvagivanje kao što to zahtjeva zakon.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).

Žalba koju je 7. ožujka 2018. podnio MSD Animal Health Innovation GmbH, Intervet international BV protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 5. veljače 2018. u predmetu T-729/15, MSD Animal Health Innovation GmbH i Intervet international BV protiv Europske agencije za lijekove

(Predmet C-178/18 P)

(2018/C 231/10)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: MSD Animal Health Innovation GmbH, Intervet international BV (zastupnici: P. Bogaert, odvjetnik, B. Kelly, Solicitor, J. Stratford QC, C. Thomas, Barrister)

Druga stranka u postupku: Europska agencija za lijekove

Zahtjevi

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- usvoji njihove žalbe i ukine presudu Općeg suda;
- poništi odluku koju je EMA dostavila žaliteljima 3. prosinca 2015. o objavljivanju određenih informacija u skladu s Uredbom o javnom pristupu dokumentima ⁽¹⁾; i
- naloži EMA-i snošenje troškova zastupanja i drugih troškova žalitelja i izdataka u vezi s ovim postupkom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Presudu treba ukinuti zbog sljedećih razloga:

- Opći sud nije zaključio da su predmetni dokumenti zaštićeni općom pretpostavkom povjerljivosti;
- Opći sud nije zaključio da su predmetni dokumenti poslovno povjerljive informacije zaštićene člankom 4. stavkom 2. Uredbe o transparentnosti;
- Opći sud nije zaključio da predmetne dokumente treba zaštititi na temelju članka 4. stavka 3. Uredbe o javnom pristupu dokumentima; i
- EMA nije izvršila odvagivanje koje se traži u skladu s pravom.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. ožujka 2018. uputio Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Njemačka) – Deutsche Post AG, Klaus Leymann protiv Land Nordrhein-Westfalen

(Predmet C-203/18)

(2018/C 231/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Deutsche Post AG, Klaus Leymann

Tuženik: Land Nordrhein-Westfalen

Prethodna pitanja

1. Treba li iznimku iz članka 13. stavka 1. točke (d) Uredbe (EZ) br. 561/2006⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006., kako je izmijenjena člankom 45. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 165/2014⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014., tumačiti na način da ona obuhvaća samo vozila ili kombinacije vozila koja se koriste isključivo za dostavu pošiljaka u sklopu univerzalne usluge ili se ona može primijeniti i kada se vozila ili kombinacije vozila pretežno ili u mjeri koja se određuje na neki drugi način koriste za dostavu pošiljaka u sklopu univerzalne usluge?
2. Je li, u okviru iznimke navedene u prvom pitanju, za ocjenu koriste li se vozila ili kombinacije vozila isključivo ili, gdje je to prikladno, pretežno ili u mjeri koja se određuje na neki drugi način za dostavu pošiljaka u sklopu univerzalne usluge, odlučujuće opće korištenje vozila ili kombinacije vozila, ili pak konkretno korištenje vozila ili kombinacije vozila na pojedinačnoj vožnji?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet i o izmjeni uredbi Vijeća (EEZ) br. 3821/85 i (EZ) br. 2135/98 te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3820/85, SL L 102, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 6., str. 167.

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 165/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. o tahografima u cestovnom prometu, stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3821/85 o tahografu u cestovnom prometu i izmjeni Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet, SL L 60, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. ožujka 2018. uputio Schienen-Control Kommission (Austrija) – WESTbahn Management GmbH protiv ÖBB-Infrastruktur AG

(Predmet C-210/18)

(2018/C 231/12)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Schienen-Control Kommission

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: WESTbahn Management GmbH

Druga stranka u postupku: ÖBB-Infrastruktur AG

Prethodna pitanja

1. Treba li se Prilog II. točka 2. (a) Direktive 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o uspostavi jedinstvenog Europskog željezničkog prostora⁽¹⁾ tumačiti na način da element „putnički kolodvori, kolodvorske zgrade i drugi objekti” uključuje i „perone” kao sastavne dijelove željezničke infrastrukture, sukladno Prilogu I. drugoj alineji te direktive?

2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje:

Treba li se Prilog II. točka 1. (c) Direktive 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o uspostavi jedinstvenog Europskog željezničkog prostora tumačiti na način da element „korištenje željezničke infrastrukture” uključuje i korištenje perona sukladno Prilogu I. drugoj alineji te direktive?

⁽¹⁾ SL 2012., L 343, str. 32. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 25., str. 136.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. ožujka 2018. uputio Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska) – Budimex S.A.

(Predmet C-224/18)

(2018/C 231/13)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Budimex S.A.

Druga stranka u postupku: Minister Finansów

Prethodna pitanja

U situaciji u kojoj su se stranke transakcije sporazumjele da je za isplatu naknade za građevinske ili građevinsko-montažne radove potrebno da naručitelj te radove prihvati u zapisniku o preuzimanju tih radova, nastupa li isporuka usluge o kojoj je riječ u članku 63. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost⁽¹⁾ u trenutku stvarnog izvršenja građevinskih ili građevinsko-montažnih radova ili u trenutku u kojem naručitelj u zapisniku o preuzimanju radova prihvati izvršenje tih radova?

⁽¹⁾ SL 2006, L 347, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. ožujka 2018. uputio Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska) – Grupa Lotos S.A.

(Predmet C-225/18)

(2018/C 231/14)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Grupa Lotos S.A.

Tuženik: Minister Finansów

Prethodno pitanje

Jesu li članku 168. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾ i načelima neutralnosti i proporcionalnosti protivne odredbe poput one iz članka 88. stavka 1. podstavka 4. Ustave z dnja 11 marca 2004 o podatku od towarów i usług (Zakon o porezu na robu i usluge od 11. ožujka 2004.) (Dz.U. 2011., br. 177, pozicija 1054, kako je izmijenjen; trenutno Dz.U. 2017., pozicija 1221, kako je izmijenjen), u skladu s kojom se odbitak od poreza koji se duguje ili njegov povrat ne primjenjuje u odnosu na stjecanje od poreznog obveznika usluga smještaja i ugostiteljskih usluga, osim kupnje gotovih obroka za putnike od strane poreznih obveznika koji pružaju usluge putničkog prijevoza, čak i u slučaju u kojem su navedena pravila uključena u zakon na temelju članka 17. stavka 6. Šeste direktive Vijeća od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje ⁽²⁾?

⁽¹⁾ SL 2006, L 347, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, , poglavlje 9., svezak 1., str. 120.

⁽²⁾ SL 1977, L 145, str. 1.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. travnja 2018. uputio Budai Központi Kerületi Bíróság
(Mađarska) – VE protiv WD-a**

(Predmet C-227/18)

(2018/C 231/15)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Budai Központi Kerületi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VE

Tuženik: WD

Prethodna pitanja

1. Uzimajući u obzir ekonomske posljedice, treba li smatrati da nije nepoštena, tj. da je jasna i razumljiva, ugovorna odredba koja na potrošača stavlja rizik promjene tečaja, a koja je formulirana (kao opći uvjet poslovanja kojim se koristi poslovni subjekt o kojem se nije pojedinačno pregovaralo) na temelju obveze informiranja koja je nužno općenito predviđena u zakonu, ali koja izričito ne navodi da iznos obroka otplate koji se moraju platiti u skladu s ugovorom o kreditu može biti viši od iznosa potrošačevih prihoda utvrđenih u okviru ispitivanja boniteta koje je proveo poslovni subjekt, ili da može doseći puno viši dio od takvih prihoda [od predviđenog], također uzimajući u obzir da relevantno nacionalno pravno pravilo nalaže podroban pisani opis rizika, a ne samo da se navede postojanje rizika i njegovo snošenje, kao i da je pored toga Sud Europske unije u točki 74. presude u predmetu C-26/13 odlučio ne samo da poslovni subjekt mora informirati potrošača o riziku, nego da potrošač zahvaljujući toj informaciji mora moći procijeniti potencijalno znatne ekonomske posljedice koje za njega proizlaze iz rizika promjene tečaja koji snosi, a time i ukupan trošak svojeg kredita?

2. Uzimajući u obzir ekonomske posljedice, treba li smatrati da nije nepoštena, tj. da je jasna i razumljiva, ugovorna odredba koja na potrošača stavlja rizik promjene tečaja, a koja je formulirana (kao opći uvjet poslovanja kojim se koristi poslovni subjekt o kojem se nije pojedinačno pregovaralo) na temelju obveze informiranja koja je nužno općenito predviđena u zakonu, ali koja izričito ne navodi da u ugovoru o kreditu nije utvrđeno da promjene tečaja nemaju gornju granicu, također uzimajući u obzir da je Sud Europske unije u točki 74. presude u predmetu C-26/13 odlučio ne samo da poslovni subjekt mora informirati potrošača o riziku, nego da potrošač zahvaljujući toj informaciji mora moći procijeniti potencijalno znatne ekonomske posljedice koje za njega proizlaze iz rizika promjene tečaja koji snosi, a time i ukupan trošak svojeg kredita?
3. Treba li Direktivu 93/13⁽¹⁾, osobito njezinu zadnju uvodnu izjavu, točku 1. podtočku (o) njezina Priloga i njezin članak 3. stavak 3. i članak 6. stavak 1. tumačiti na način da se pravu Unije – uzimajući osobito u obzir zahtjev utvrđen, među ostalim, u presudi C-42/15, u skladu s kojim su za zaštitu potrošača nužne učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće sankcije – protivi sudska praksa, pravno tumačenje ili propis države članice na temelju kojih je pravna posljedica (potpuna nevaljanost zbog povrede pravnog pravila ili čak naknada štete ili druga posljedica na temelju bilo koje druge pravne osnove) – koja u toj državi članici proizlazi iz kreditne procjene koja nije detaljna ni iscrpna, ne štiti dužnika i nepromišljena je (primjerice, jer ne ispituje učinak rizika promjene tečaja koji se sastoji od velikog povećanja iznosa obroka otplate i dugovane glavnice) – nepovoljnija za potrošača nego uspostavljanje prijašnjeg stanja (*restitutio in integrum*) kojim se potrošač dužnik oslobađa rizika promjene tečaja, odnosno povećanja iznosa obroka otplate zbog promjene tečaja i, po potrebi, omogućava mu se otplata glavnice kredita u ratama?
4. U pogledu tumačenja mogućnosti poznavanja svih odredbi na koju upućuje dvadeseta uvodna izjava Direktive 93/13 i zahtjeva jasnoće i razumljivosti utvrđenog u članku 4. stavku 2. i članku 5. iste direktive, treba li smatrati da odgovarajuće ugovorne odredbe nisu nepošteno ako ugovor o kreditu samo informativno priopćuje neke bitne elemente (primjerice predmet ugovora, odnosno iznos kredita, obroke otplate i kamate), bez pojašnjenja je li dio koji je priopćen radi informiranja pravno obvezujući za ugovorne strane?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. travnja 2018. uputila Kúria (Mađarska) – Gazdasági Versenyhivatal protiv Budapest Bank Nyrt. i drugi

(Predmet C-228/18)

(2018/C 231/16)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Kúria

Stranke glavnog postupka

Tuženik i žalitelj u kasacijskom postupku: Gazdasági Versenyhivatal

Tužitelji i druge stranke u kasacijskom postupku: Budapest Bank Nyrt., ING Bank NV Magyarországi Fióktelepe, OTP Bank Nyrt., Kereskedelmi és Hitelbank Zrt., Magyar Külkereskedelmi Bank Zrt., ERSTE Bank Hungary Nyrt., Visa Europe Ltd, MasterCard Europe SA

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 81. stavak 1. UEZ-a [članak 101. stavak 1. UFEU-a] tumačiti na način da ga se može povrijediti jednim postupanjem i zbog njegova protutržišnog cilja i zbog njegova protutržišnog učinka, pri čemu se oba smatraju neovisnom pravnom osnovom?
2. Treba li članak 81. stavak 1. UEZ-a [članak 101. stavak 1. UFEU-a] tumačiti na način da sporazum na koji se odnosi ovaj spor – koji je sklopljen između mađarskih banaka i kojim se u odnosu na dvije kartičarske kuće, MasterCard i Visa, utvrđuje jedinični iznos međubankovne naknade koji trebaju podmiriti banke izdavateljice zbog upotrebe kartica takvih društava – čini ograničenje tržišnog natjecanja s obzirom na cilj?
3. Treba li članak 81. stavak 1. UEZ-a [članak 101. stavak 1. UFEU-a] tumačiti na način da se kartičarske kuće koje nisu izravno sudjelovale u definiranju sadržaja međubankovnog sporazuma, ali su omogućile njegovo sklapanje te su ga prihvatile i primijenile, također smatraju stranama međubankovnog sporazuma ili pak treba utvrditi da su ta društva uskladila svoje postupanje s bankama koje su sklopile sporazum?
4. Treba li članak 81. stavak 1. UEZ-a [članak 101. stavak 1. UFEU-a] tumačiti na način da, uzimajući u obzir predmet spora, kako bi se utvrdila povreda prava tržišnog natjecanja, nije nužno odrediti je li riječ o sudjelovanju u sporazumu ili o usklađivanju s postupanjem banaka koje su sudionice sporazuma?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. ožujka 2018. uputio Naczelny Sąd Administracyjny
(Poljska) – Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH**

(Predmet C-235/18)

(2018/C 231/17)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH

Druga stranka u postupku: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (nunmehr Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie)

Prethodna pitanja

Obuhvaća li pojam iz članka 135. stavka 1. točke (b) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾ (SL EU L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.) radnje koje se sastoje od stavljanja na raspolaganje kartica za gorivo i pregovaranja, financiranja i obračuna kupnje goriva tim karticama te mogu li se takve složene radnje smatrati lančanim transakcijama čija je osnovna svrha isporuka goriva?

⁽¹⁾ SL L 347, str. 1.

**Žalba koju je 16. travnja 2018. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (drugo vijeće)
od 5. veljače 2018. u predmetu T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. protiv Europske komisije**

(Predmet C-262/18 P)

(2018/C 231/18)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: P.J. Loewenthal, F. Tomat, agenti)

Druge stranke u postupku: Dôvera zdravotná poisťovňa a.s., Slovačka Republika, Union zdravotná poisťovňa a.s.

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtjeva da:

- ukine odluku Općeg suda (drugo vijeće) od 5. veljače 2018. u predmetu T-216/15, Dôvera/Komisija;
- vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje;
- alternativno, primijeni ovlasti koje ima na temelju prvog stavka članka 61. Statuta Suda Europske Unije i sam konačno odluči u sporu; i
- odgodi donošenje odluke o troškovima u postupku, ako vrati predmet Općem sudu, ili naloži društvima Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. i Union zdravotná poisťovňa a.s. plaćanje troškova postupka, ako sam konačno odluči u sporu.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Opći sud je spornom odlukom poništio odluku Komisije (EU) 2015/248 od 15. listopada 2014 o mjerama SA.23008 (2013/C) (ex2013/NN) koje je provodila Slovačka Republika za društva Spoločná zdravotná poisťovňa a.s. (SZP) i Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s. (VZP) (SL 2015, L 41, str. 25.).

Komisija navodi tri žalbena razloga u potporu svojoj žalbi protiv sporne odluke.

Kao prvo, Komisija smatra da je Opći sud povrijedio svoju obvezu obrazlaganja iz članka 36. i članka 53. stavka 1. Statuta Suda. Opći sud je u spornoj presudi naveo da je poništio spornu odluku prihvativši drugi tužbeni razlog tužitelja u prvostupanjskom postupku, odnosno to da je Komisija pogrešno zaključila da se slovački sustav obveznog zdravstvenog osiguranja pretežito temelji na solidarnosti. Međutim, pravni standard koji je uistinu primijenila za poništenje te odluke je onaj kojeg je tužitelj predložio u prvom tužbenom razlogu u prvostupanjskom postupku, odnosno da postojanje bilo kakvih ekonomskih obilježja pretvara pružanje usluga zdravstvenog osiguranja u ekonomsku aktivnost. Budući da se pravni standardi iz prvog i drugog tužbenog razloga međusobno isključuju, Komisija ne može razumjeti na temelju čega je poništena pobijana odluka.

Kao drugo, Komisija smatra da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava jer je pogrešno protumačio pojam poduzetnika u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. Opći sud je u pobijanoj odluci potvrdio Komisijin zaključak da se slovački sustav obveznog zdravstvenog osiguranja temelji pretežito na solidarnosti, kao i njezino obrazloženje da su ekonomska obilježja uvedena radi osiguravanja toga da se postignu socijalni ciljevi i ciljevi solidarnosti. Ipak, utvrdio je da je Komisija počinila pogrešku u ocijeni jer je zaključila da aktivnost koju provode društva za zdravstveno osiguranje u okviru slovačkog sustava zdravstvenog osiguranja nije ekonomske prirode. To je zaključio na temelju toga što je utvrdio da društva za zdravstveno osiguranje mogu ostvarivati, koristiti i dijeliti dio njihove dobiti, na temelju toga što se društva za zdravstveno osiguranje natječu za korisnike, i zbog kvalitete usluga. Nakon toga je zaključio da samo postojanje društva koja posluju s ciljem stjecanja dobiti u Slovačkoj pretvara SZP i VZP, po načelu zahvaćanja, u poduzetnike u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. Tim zaključkom Opći sud je zanemario sudsku praksu u skladu s kojom sustav zdravstvenog osiguranja koji se temelji pretežito na solidarnosti i čije su ekonomske karakteristike uvedene da bi se osigurao kontinuitet sustava i postizanje socijalnih ciljeva i ciljeva solidarnosti na kojima se on temelji nije ekonomke prirode, na način da društva za zdravstveno osiguranje koja djeluju u okviru tog sustava nisu poduzetnici.

Kao treće, Komisija smatra da je Opći sud iskrivio dokaze koji su mu podneseni u prvostupanjskom postupku jer je zaključio da postoji „intenzivno i složeno” tržišno natjecanje između društava za zdravstveno osigurane u Slovačkoj, dok je spis predmeta upućivao na vrlo ograničeno tržišno natjecanje za besplatno pružanje neobveznih usluga.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. travnja 2018. uputio Symvoulío tis Epikrateias (Grčka) – Alain Flausch, Andrea Bosco, Estienne Roger Jean Pierre Albrespy, Somateio „Syndesmos Iiton”, Somateio „Elliniko Diktyo – Filoi tis Fisis”, Somateio „Syllogos Prostatias kai Perithalpsis Agias Zonis – SPPAZ” protiv Ypourgos Perivallontos kai Energeias, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Tourismou, Ypourgos Naftilias kai Nisiotikis Politikis

(Predmet C-280/18)

(2018/C 231/19)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Syvoulío tis Epikrateias

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Alain Flausch, Andrea Bosco, Estienne Roger Jean Pierre Albrespy, Somateio „Syndesmos Iiton”, Somateio „Elliniko Diktyo – Filoi tis Fisis”, Somateio „Syllogos Prostatias kai Perithalpsis Agias Zonis – SPPAZ”

Tuženici: Ypourgos Perivallontos kai Energeias, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Tourismou, Ypourgos Naftilias kai Nisiotikis Politikis

Intervenijent: 105 Anonymi Touristiki kai Techniki Etaireia Ekmetallefsis Akiniton

Prethodna pitanja

1. Mogu li se članci 6. i 11. Direktive 2011/92/EU ⁽¹⁾ u vezi s pravilima iz članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da su u skladu s nacionalnim odredbama iz točaka 8., 9. i 10. (rješenja kojim se upućuje zahtjev za prethodnu odluku), kojima je propisano da postupke koji prethode donošenju odluke o odobrenju zahtjeva za zaštitu okoliša za radove i aktivnosti koji značajno utječu na okoliš (objavljivanje studija o utjecaju na okoliš, informiranje i sudjelovanje javnosti u savjetovanju) uglavnom pokreće i provodi šira administrativna jedinica regije, a ne dotična općina?

2. Mogu li se članci 6. i 11. Direktive 2011/92/EU u vezi s pravilima iz članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da su u skladu s nacionalnim pravnim sustavom navedenim u spomenutim točkama, kojim je u konačnici predviđeno da objavljivanje odluka o odobrenju zahtjevâ za zaštitu okoliša za radove i aktivnosti koji značajno utječu na okoliš, zajedno s njihovim objavljivanjem na odgovarajućoj internetskoj stranici, predstavlja pretpostavku o potpunoj upoznatosti svih zainteresiranih osoba u svrhu pokretanja pravnih postupaka predviđenih zakonodavstvom koje je na snazi (tužba za poništenje pred Državnim vijećem) u roku od šezdeset (60) dana, vodeći računa o zakonskim odredbama o objavljivanju studija o utjecaju na okoliš, informiranju i sudjelovanju javnosti u postupku odobravanja zahtjevâ za zaštitu okoliša za dotične radove i aktivnosti, kojima se u središte tih postupaka postavlja šira administrativna jedinica regije, a ne dotična općina?

(¹) Direktiva 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (SL 2012., L 26, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 27., str. 3.)

Žalba koju su 11. svibnja 2018. podnijeli Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 21. ožujka 2018. u predmetu T-361/17, Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux protiv Europske komisije

(Predmet C-312/18 P)

(2018/C 231/20)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux (zastupnici: M. Brealey QC, I. Vandenborre, *avocat*, S. Dionnet, *avocat*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- ukine rješenje Općeg suda (osmo vijeće) od 21. ožujka 2018. u predmetu T-361/17, Eco-Bat Technologies i drugi/Komisija;
- utvrdi da je tužiteljjev zahtjev upisan kao predmet T-361/17 dopušten;
- vrati predmet Općem sudu radi poništenja ili smanjenja kazne koju je Komisija izrekla prvotnom odlukom kako je izmijenjena odlukom o ispravku;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava kada je utvrdio relevantni datum uvidom u prvotnu, necjelovitu odluku umjesto u potpunu i konačnu odluku, koja je u svakom pogledu pravilna i cjelovita (osobito u onim vidovima koji su predmet žalbe). Postupajući na taj način, Opći sud je povrijedio žaliteljeva temeljna prava (posebice pravo na obranu). Osoba ima pravo na zastarni rok u cijelosti od datuma bitne izmjene odluke. Opći sud je također pogrešno tumačio Komisijinu obvezu obrazlaganja i načelo dobre uprave smatrajući da je tužitelj trebao primijeniti pretpostavke kako bi u cijelosti razumio kako je Komisija došla do iznosa kazne.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 17. svibnja 2018. – Bayer CropScience i dr. protiv Komisije

(Spojeni predmeti T-429/13 i T-451/13) ⁽¹⁾

(„Sredstva za zaštitu bilja — Aktivne tvari klotianidina, tiametoksama i imidakloprida — Preispitivanje odobrenja — Članak 21. Uredbe (EZ) br. 1107/2009 — Zabrana uporabe i prodaje sjemena tretiranog sredstvima za zaštitu bilja koja sadrže predmetne aktivne tvari — Članak 49. stavak 2. Uredbe br. 1107/2009 — Načelo predostrožnosti — Proporcionalnost — Pravo na saslušanje — Izvanugovorna odgovornost za štetu”)

(2018/C 231/21)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj u predmetu T-429/13: Bayer CropScience AG (Monheim am Rhein, Njemačka) (zastupnici: K. Nordlander, odvjetnik, i P. Harrison, *solicitor*)

Tužitelji u predmetu T-451/13: Syngenta Crop Protection AG (Basel, Švicarska), i 15 drugih tužitelja čija se imena nalaze u prilogu presudi (zastupnici: D. Waelbroek, I. Antypas, odvjetnici, D. Slater, *solicitor*, a zatim D. Waelbroek i I. Antypas)

Tuženik u predmetu T 429/13 i T 451/13: Europska komisija (zastupnici: P. Ondrůšek i G. von Rintelen, agenti)

Intervenijenti u potporu tužiteljima u predmetima T- 429/13 i T-451/13: Association générale des producteurs de maïs et autres céréales cultivées de la sous-famille des panicoidées (AGPM) (Montardon, Francuska) (zastupnici: L. Verdier i B. Trouvé, odvjetnici), The National Farmers' Union (NFU) (Stoneleigh, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: H. Mercer, QC, i N. Winter, *solicitor*), Association européenne pour la protection des cultures (ECPA) (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: D. Abrahams, *barrister*, I. de Seze i É. Mullier, odvjetnici), Rapool-Ring GmbH Qualitätsraps deutscher Züchter (Isernhagen, Njemačka) (zastupnici: u početku C. Stallberg i U. Reese, zatim U. Reese i J. Szemjonneck, odvjetnici), European Seed Association (ESA) (Bruxelles) (zastupnici: P. de Jong, P. Vlaemminck i B. Van Vooren, a zatim P. de Jong, K. Claeýé i E. Bertolotto, odvjetnici), Agricultural Industries Confederation Ltd (Peterborough, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: P. de Jong, P. Vlaemminck i B. Van Vooren, a zatim P. de Jong, K. Claeýé i E. Bertolotto, odvjetnici)

Intervenijenti u potporu tuženicama u predmetima T 429/13 i T 451/13: Kraljevina Švedska (zastupnici: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, E. Karlsson, L. Swedenborg i C. Hagerman, agenti), Union nationale de l'apiculture française (UNAF) (Pariz, Francuska) (zastupnici u predmetu T-429/13: B. Fau i J.-F. Funke, odvjetnici, i u predmetu T-451/13: B. Fau), Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV (Soltau, Njemačka), Österreichischer Erwerbsimkerbund (Großebersdorf, Austrija) (zastupnici: A. Willand i B. Tschida, odvjetnici), Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruxelles), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) (Louvain-la-Neuve, Belgija), Buglife – The Invertebrate Conservation Trust (Peterborough) (zastupnici: B. Kloostra, odvjetnik), Stichting Greenpeace Council (Amsterdam, Nizozemska) (zastupnici: B. Kloostra, odvjetnik)

Predmet

S jedne strane, zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 485/2013 od 24. svibnja 2013. o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 540/2011 u pogledu uvjeta za odobravanje aktivnih tvari klotianidina, tiametoksama i imidakloprida i o zabrani uporabe i prodaje sjemena tretiranog sredstvima za zaštitu bilja koja sadrže te aktivne tvari (SL 2013, L 139, str. 12.), i, s druge strane, u predmetu T-451/13, zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a radi naknade štete koju su tužitelji navodno pretrpjeli.

Izreka

1. Predmeti T-429/13 i T-451/13 se spajaju u svrhu donošenja odluke kojom se završava postupak.
2. Tužbe se odbijaju.

3. Bayer CropScience AG, Syngenta Crop Protection AG i drugi tužitelji čija se imena nalaze u prilogu će snositi vlastite troškove, kao i troškove Europske komisije, Union nationale de l'apiculture française (UNAF), Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbunda eV i Österreichischer Erwerbsimkerbunda.
4. Kraljevina Švedska će snositi vlastite troškove.
5. Association générale des producteurs de maïs et autres céréales cultivées de la sous-famille des panicoidées (AGPM), The National Farmers' Union (NFU), Association européenne pour la protection des cultures (ECPA), Rapool-Ring GmbH Qualitätsraps deutscher Züchter, European Seed Association (ESA), Agricultural Industries Confederation Ltd, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life), Buglife – The Invertebrate Conservation Trust i Stichting Greenpeace Council će snositi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 325, 9. 11. 2013.

Presuda Općeg suda od 17. svibnja 2018. – BASF Agro i dr. protiv Komisije

(Predmet T-584/13) ⁽¹⁾

(„Sredstva za zaštitu bilja — Aktivna tvar fipronil — Preispitivanje odobrenja — Članak 21. Uredbe (EZ) br. 1107/2009 — Zabrana uporabe i prodaje sjemena tretiranog sredstvima za zaštitu bilja koja sadrže predmetnu aktivnu tvar — Članak 49. stavak 2. Uredbe br. 1107/2009 — Načelo predostrožnosti — Analiza utjecaja”)

(2018/C 231/22)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: BASF Agro BV (Arnhem, Nizozemska) i 6 drugih tužitelja čija se imena nalaze u prilogu presudi (zastupnici: J.-P. Montfort i M. Peristeraki, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: P. Ondrůšek i G. von Rintelen, agenti)

Intervenijenti u potporu tužiteljima: Association européenne pour la protection des cultures (ECPA) (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: I. de Seze, É. Mullier, odvjetnici, i D. Abrahams, *barrister*), European Seed Association (ESA) (Bruxelles) (zastupnici: P. de Jong, P. Vlaemminck i B. Van Vooren, a zatim P. de Jong, K. Claeys i E. Bertolotto, odvjetnici)

Intervenijenti u potporu tuženicima: Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV (Soltau, Njemačka), Österreichischer Erwerbsimkerbund (Großebersdorf, Austrija), Österreichischer Imkerbund (ÖIB) (Beč, Austrija) (zastupnici: A. Willand i B. Tschida, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 781/2013 od 14. kolovoza 2013. o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 540/2011 u vezi s uvjetima za odobrenje aktivne tvari fipronila i o zabrani uporabe i prodaje sjemena tretiranog sredstvima za zaštitu bilja koja sadržavaju tu aktivnu tvar (SL 2013, L 219, str. 22).

Izreka

1. Poništavaju se članci 1., 3. i 4. Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 781/2013 od 14. kolovoza 2013. o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 540/2011 u vezi s uvjetima za odobrenje aktivne tvari fipronila i o zabrani uporabe i prodaje sjemena tretiranog sredstvima za zaštitu bilja koja sadržavaju tu aktivnu tvar.

2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Europska komisija će snositi vlastite troškove, kao i troškove BASF Agro BV i drugih tužitelja čija se imena nalaze u prilogu, te troškove Association européenne pour la protection des cultures (ECPA) i European Seed Association (ESA).
4. Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV, Österreichischer Erwerbsimkerbund i Österreichischer Imkerbund (ÖIB) će snositi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 9, 11. 1. 2014.

Presuda Općeg suda od 8. svibnja 2018. – Esso Raffinage protiv Europske agencije za kemikalije (ECHA)

(Predmet T-283/15) ⁽¹⁾

(„REACH — Ocjena dosjea — Provjera usklađenosti registracija — Provjera dostavljenih informacija i praćenje ocjene dosjea — Izjava o neusklađenosti — Nadležnost Općeg suda — Tužba za poništenje — Akt koji se može pobijati — Izravni i osobni utjecaj — Dopuštenost — Pravna osnova — Članci 41., 42. i 126. Uredbe (EZ) br. 1907/2006”)

(2018/C 231/23)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Esso Raffinage (Courbevoie, Francuska) (zastupnik: M. Navin-Jones, solicitor)

Tuženik: Europska agencija za kemikalije (ECHA) (zastupnici: C. Jacquet, C. Schultheiss, W. Broere i M. Heikkilä, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Savezna Republika Njemačka (zastupnik: T. Henze, agent), Francuska Republika (zastupnici: D. Colas i J. Traband, agenti) i Kraljevina Nizozemska (zastupnici: M. de Ree, M. Bulterman i M. Noort, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a i kojim se traži poništenje ECHA-ina dopisa od 1. travnja 2015. upućenog francuskom Ministarstvu ekologije, održivog razvoja, prometa i stanovanja, naslovljenog „Izjava o neusklađenosti, nakon odluke o ocjeni dosjea, na temelju Uredbe (EZ) br. 1907/2006”

Izreka

1. Poništava se dopis Europske agencije za kemikalije (ECHA) od 1. travnja 2015. upućen francuskom Ministarstvu ekologije, održivog razvoja, prometa i stanovanja naslovljen „Izjava o neusklađenosti, nakon odluke o ocjenjivanju dosjea, na temelju Uredbe (EZ) br. 1907/2006”, zajedno s njegovim prilogom.

2. Esso Raffinage i ECHA snose svaki vlastite troškove.
3. Savezna Republika Njemačka, Francuska Republika i Kraljevina Nizozemska snose svaka vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 320, 28. 9. 2015.

Presuda Općeg suda od 17. svibnja 2018. – Litva protiv Komisije

(Predmet T-205/16) ⁽¹⁾

(„Kohezijski fondovi — Troškovi isključeni iz financiranja — Tehnička podrška upravljanju Kohezijskim fondom u Litvi — PDV — Članak 11. stavci 1. i 3. Uredbe (EZ) br. 16/2003 — Smanjenje financijske potpore”)

(2018/C 231/24)

Jezik postupka: litavski

Stranke

Tužitelj: Republika Litva (zastupnici: D. Kriauciūnas, R. Krasuckaitė i D. Stepanienė, agenti)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: B.-R. Killmann i J. Jokubauskaitė, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Komisije br. C(2016)969 final od 23. veljače 2016. o smanjenju pomoći iz Kohezijskog fonda za projekt „Tehnička pomoć za upravljanje Kohezijskim fondom u Litvi”, u dijelu u kojem predviđa smanjenje pomoći u iznosu od 137 864,61 eura, koji odgovara troškovima PDV-a.

Izreka

1. Poništava se Odluka Komisije br. C(2016)969 final od 23. veljače 2016. o smanjenju pomoći iz Kohezijskog fonda za projekt „Tehnička pomoć za upravljanje Kohezijskim fondom u Litvi”, u dijelu u kojem predviđa smanjenje pomoći u iznosu od 137 864,61 eura, koji odgovara troškovima PDV-a.
2. Europska komisija će snositi vlastite troškove i troškove Republike Litve.

⁽¹⁾ SL C 251, 11. 7. 2016.

Presuda Općeg suda od 16. svibnja 2018. – Troszczynski protiv Parlamenta

(Predmet T-626/16) ⁽¹⁾

(„Pravilnik o isplati troškova i naknada zastupnicima u Europskom parlamentu — Naknada za parlamentarnu pomoć — Povrat nepropisno isplaćenih iznosa — Nadležnost glavnog tajnika — Electa una via — Prava obrane — Teret dokazivanja — Obveza obrazlaganja — Politička prava — Jednako postupanje — Zloupotreba ovlasti — Neovisnost zastupnika — Pogreška koja se tiče činjenica — Proporcionalnost”)

(2018/C 231/25)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Mylène Troszczynski (Noyon, Francuska) (zastupnici: u početku M. Ceccaldi, zatim F. Wagner, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: G. Corstens i S. Seyr, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje odluke glavnog tajnika Europskog parlamenta od 23. lipnja 2016., o povratu od tužitelja iznosa od 56 554 eura pogrešno plaćenih na ime parlamentarne pomoći, kao i za poništenje obavijesti o dugovanju koja se odnosi na isto.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Mylène Troszczynski će snositi, osim vlastitih, i troškove Europskog parlamenta, uključujući i one vezane uz postupak privremene pravne zaštite.

⁽¹⁾ SL C 383, 17. 10. 2016.

Presuda Općeg suda od 15. svibnja 2018. – Wirecard protiv EUIPO-a (mycard2go)

(Predmet T-675/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije mycard2go — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c), Uredbe (EZ) br. 207/2009 [koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001] — Obveza obrazlaganja — Članak 75. prva rečenica Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 94. prva rečenica Uredbe 2017/1001)“)

(2018/C 231/26)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Wirecard AG (Aschheim, Njemačka) (zastupnik: A. Bayer, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Hanf, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 21. srpnja 2016. (predmet R 282/2016-4) koja se odnosi na prijavu registracije verbalnog znaka mycard2go kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Poništava se odluka četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 21. srpnja 2016. (predmet R 282/2016-4).
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. EUIPO-u se nalaže snošenje vlastitih troškova i troškova tužitelja, uključujući i nužne troškove nastale u postupku koji se pred njime vodio.

⁽¹⁾ SL C 410, 7. 11. 2016.

Presuda Općeg suda od 15. svibnja 2018. – Wirecard protiv EUIPO-a (mycard2go)**(Predmet T-676/16) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije mycard2go — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001)“)**

(2018/C 231/27)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Wirecard AG (Aschheim, Njemačka) (zastupnik: A. Bayer, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Hanf, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 21. srpnja 2016. (predmet R 280/2016-4) koja se odnosi na prijavu registracije figurativnog znaka mycard2go kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Wirecard AG se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 410, 7. 11. 2016.

Presuda Općeg suda od 16. svibnja 2018. – Deutsche Lufthansa protiv Komisije**(Predmet T-712/16) ⁽¹⁾****(„Tržišno natjecanje — Koncentracije — Tržište zračnog prometa — Odluka kojom se koncentracija proglašava spojivom s unutarnjim tržištem pod uvjetom ispunjavanja određenih obveza — Zahtjev za izuzeće dijela obveza koje su sastavni dio preuzetih obveza — Proporcionalnost — Legitimna očekivanja — Načelo dobre uprave — Zloupotroba ovlasti“)**

(2018/C 231/28)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Deutsche Lufthansa AG (Köln, Njemačka) (zastupnik: S. Völcker, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Biolan, H. Leupold i I. Zaloguín, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja odluke Komisije C(2016) 4964 final od 25. srpnja 2016. o odbijanju zahtjeva tužitelja koji se odnosi na izuzeće određenih obveza čije je ispunjenje postalo obvezujuće na temelju odluke Komisije od 4. srpnja 2005. o dopuštanju koncentracije COMP/M.3770 – Lufthansa/Swiss.

Izreka

1. Poništava se odluka Komisije C(2016) 4964 final od 25. srpnja 2016. o odbijanju zahtjeva Deutsche Lufthansa AG u odnosu na izuzeće određenih obveza koje su postale obvezujuće na temelju odluke Komisije od 4. srpnja 2005. o dopuštanju koncentracije u predmetu COMP/M.3770 – Lufthansa/Swiss u dijelu u kojem se odnosi na liniju Zürich-Stockholm.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Svaka će stranka snositi svoje troškove.

⁽¹⁾ SL C 462, 12. 12. 2016.

Presuda Općeg suda od 16. svibnja 2018. – Netflix International i Netflix protiv Komisije

(Predmet T-818/16) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje — Državne potpore — Potpora koju Njemačka planira provesti za financiranje proizvodnje i distribucije filmova — Odluka kojom se potpora proglašava spojivom s unutarnjim tržištem — Nepostojanje osobnog utjecaja — Regulatorni akt koji podrazumijeva provedbene mjere — Nedopuštenost”)

(2018/C 231/29)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Netflix International BV (Amsterdam, Nizozemska) i Netflix, Inc. (Los Gatos, Kalifornija, Sjedinjene Države) (zastupnici: C. Alberdingk Thijm, S. van Schaik, S. van Velze i E. H. Janssen, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Samnadda, G. Braun i B. Stromsky, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Komisije (EU) od 1. rujna 2016. o programu potpore SA.38418 – 2014/C (ex 2014/N) koji Njemačka planira provesti za financiranje proizvodnje i distribucije filmova (SL 2016, L 314, str. 63.).

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Obustavlja se postupak po zahtjevima za intervenciju koje su podnijeli Savezna Republika Njemačka, Francuska Republika, Kraljevina Nizozemska i društvo Filmförderungsanstalt.
3. Društvima Netflix International BV i Netflix, Inc. nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Europske komisije, osim onih vezanih uz zahtjeve za intervenciju.

4. Društva Netflix International i Netflix, Komisija, Savezna Republika Njemačka, Francuska Republika, Kraljevina Nizozemska i društvo Filmförderungsanstalt snositi će vlastite troškove vezane uz zahtjeve za intervenciju.

⁽¹⁾ SL C 30, 30. 1. 2017.

Presuda Općeg suda od 15. svibnja 2018. – Wirecard protiv EUIPO-a (mycard2go)

(Predmet T-860/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije mycard2go — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2018/C 231/30)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Wirecard AG (Aschheim, Njemačka) (zastupnici: A. Bayer, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Hanf, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 3. listopada 2016. (predmet R 281/2016-4) koja se odnosi na prijavu registracije figurativnog znaka mycard2go kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Wirecard AG se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 38, 6. 2. 2017.

Presuda Općeg suda od 16. svibnja 2018. – Barnett protiv EGSO-a

(Predmet T-23/17) ⁽¹⁾

(„Javna služba — Dužnosnici — Starosna mirovina — Prijevremeno umirovljenje bez umanjenja prava na mirovinu — Mjera ranije predviđena člankom 9. stavkom 2. Priloga VIII. Pravilniku — Interes službe — Izvršenje presude o poništenju Službeničkog suda — Odgovornost”)

(2018/C 231/31)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Inge Barnett (Roskilde, Danska) (zastupnici: S. Orlandi i T. Martin, odvjetnici)

Tuženik: Europski gospodarski i socijalni odbor (EGSO) (zastupnici: M. Pascua Mateo, K. Gambino, X. Chamodraka, A. Carvajal i L. Camarena Januzec, agenti, uz asistenciju M. Troncosa Ferrera i F.-M. Hilairea, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270 UFEU-a za, kao prvo, poništenje odluke EGSO-a od 21. ožujka 2016., usvojene u izvršenju presude od 22. rujna 2015. Barnett/EGSO (F-20/14, EU:F:2015:107), kojom se odbija tužiteljčino prijevremeno umirovljenje bez umanjenja prava na mirovinu i, podredno, za naknadu štete koju je tužiteljica navodno pretrpjela.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Inge Barnett se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 104, 3. 4. 2017.

Presuda Općeg suda od 16. svibnja 2018. – Triggerball protiv EUIPO-a (Oblik kugle s više rubova)

(Predmet T-387/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava trodimenzionalnog žiga Europske unije — Oblik kugle s više rubova — Apsolutni razlog za odbijanje — Razlikovni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)“)

(2018/C 231/32)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Triggerball GmbH (Baiern-Piusheim, Njemačka) (zastupnik: H. Emrich, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Walicka, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 20. travnja 2017. (predmet R 376/2017-4) koja se odnosi na prijavu registracije trodimenzionalnog znaka koji predstavlja kuglu s više rubova kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Triggerball GmbH se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 256, 7. 8. 2017.

Tužba podnesena 16. ožujka 2018. – SCF Terminal (Cipar) i S H B protiv Vijeća i drugih

(Predmet T-199/18)

(2018/C 231/33)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: SCF Terminal (Cipar) LTD (Limassol, Cipar) i S H B, Inc. (Monrovia, Liberija) (zastupnici: P. Tridimas, Barrister, K. Kakoulli, P. Panayides i C. Pericleous, odvjetnici)

Tuženici: Vijeće Europske unije, Europska komisija, Europska središnja banka, Euroskupina i Europska unija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- naloži tuženicima da tužiteljima plate iznose navedene u Popisu priloženom tužbi, uvećane za kamate koje teku od 26. ožujka 2013. do donošenja presude Općeg suda;
- naloži tuženicima snošenje troškova.

Podredno, tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- utvrdi postojanje izvanugovorne odgovornosti Europske unije i/ili tuženih institucija;
- utvrdi kojim se postupkom može ustanoviti naknadivi gubitak koji su tužitelji zaista pretrpjeli; i
- naloži tuženicima snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu četiri tužbena razloga koji su u bitnome istovjetni ili slični onima istaknutima u predmetu T-197/18, JV Voscf i dr. protiv Vijeća i dr.

Tužba podnesena 6. travnja 2018. – Czarnecki protiv Parlamenta

(Predmet T-230/18)

(2018/C 231/34)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Ryszard Czarnecki (Varšava, Poljska) (zastupnik: M. Casado García-Hirschfeld, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi tužbu dopuštenom;
- poništi pobijanu odluku Europskog parlamenta od 7. veljače 2018.;
- naloži tuženiku snošenje ukupnih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se, s jedne strane, na povredi prava na pretpostavku nedužnosti, prava na obranu i načela jednakosti oružja, i, s druge strane, povredi načela dobre uprave, načela proporcionalnosti i prava na slobodu izražavanja.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na očitoj pogrešci u ocjeni, *fumus persecutionis* i zloporabi ovlasti.

3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi načela pravne sigurnosti i zaštite Olegitimnih očekivanja.

Tužba podnesena 12. travnja 2018. – Netflix International i Netflix protiv Europske komisije

(Predmet T-238/18)

(2018/C 231/35)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Netflix International BV (Amsterdam, Nizozemska), Netflix, Inc. (Los Gatos, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: E. Batchelor, *Solicitor*, N. Niejahr, B. Hoorelbeke i A. Patsa, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Odluku Komisije od 8. studenoga 2017. o državnoj potpori SA.48950 (2017/N) o produljenju sustava potpora za digitalizaciju filmske baštine koju je prijavila Francuska;
- poništi Odluku Komisije od 20. studenoga 2017. o državnoj potpori SA.48907 (2017/N) o produljenju automatskog sustava potpora za audiovizualnu proizvodnju (žanr fikcije i dokumentarni filmovi) koju je prijavila Francuska;
- poništi odluku Komisije od 20. studenoga 2017. o državnoj potpori SA.48699 (2017/N) o produljenju automatskog sustava potpora za proizvodnju i pripremu filmskih djela koju je prijavila Francuska; i
- naloži Komisiji snošenje vlastitih troškova, kao i troškova društva Netflix u vezi s ovim postupkom.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi, tužitelji se pozivaju na jedan tužbeni razlog.

Tužitelji ističu da je Komisija povrijedila članak 108. stavak 3. UFEU-a time što nije pokrenula formalni istražni postupak propisan člankom 108. stavkom 2. UFEU-a prilikom ispitivanja sustava državnih potpora koje je prijavila Francuska i koji su predmet pobijanih odluka. Od Komisije je zatraženo pokretanje formalnog istražnog postupka za svaki od triju sustava državnih potpora s obzirom na ozbiljne poteškoće s kojima se susrela prilikom ocjene spojivosti svakog sustava s unutarnjim tržištem. Time što nije pokrenula formalni istražni postupak, Komisija je povrijedila postupovna prava tužitelja iz članka 108. stavka 2. UFEU-a.

Tužitelji ističu da postojanje ozbiljnih poteškoća potvrđuju:

- okolnosti i trajanje postupaka predmetnog ispitivanja koji su doveli do donošenja pobijanih odluka; i

- sadržaj pobijanih odluka, osobito u dijelu u kojem se odnose na mehanizme financiranja sustava državnih potpora i spojivost tih sustava s odredbama prava Unije kojima se ne uređuju državne potpore.

Tužba podnesena 17. travnja 2018. – SKS Import Export protiv Komisije

(Predmet T-239/18)

(2018/C 231/36)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Soci t  Kammama Saber (S.K.S) Import Export (Sousse Jawhara, Tunis) (zastupnik: H. Chelly, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je tužba dopuštena i osnovana;

i u skladu s time:

- djelomično poništi Delegiranu uredbu Komisije (EU) 2018/212 od 13. prosinca 2017. u dijelu u kojem se odnosi na uvrštavanje Tunisa na popis trećih zemalja čiji SPFT režimi, prema njezinoj izjavi, predstavljaju strateške nedostatke;
- naloži Komisiji snošenje ukupnih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na Komisijinoj nenadležnosti i na bitnim povredama postupka, s obzirom na to da je Komisija prekoračila svoje ovlasti u pogledu Sporazuma o pridruživanju između Tunisa i Europske unije na temelju kojih je ona morala podnijeti pitanje Vijeću za pridruživanje kako bi potonje riješilo spor ili, podredno, omogućiti strankama da poduzmu mjere potrebne za zaštitu njihovih interesa.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na očitoj pogrešci u ocjeni kada je riječ o, s jedne strane, procjeni Tunisa koju je provela Europska unija i, s druge strane, procjeni Tunisa koju je provela međunarodna Radna skupina za financijsko djelovanje. U tom pogledu, tužitelj smatra da Komisija nije poduzela odgovarajuće mjere za rješavanje pogoršanja rizika koji delegirana uredba predstavlja za gospodarski razvoj Tunisa.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi ugovora Europske unije, posebice članka 216. stavka 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije prema kojem su međunarodni sporazumi obvezujući za institucije.

Tužba podnesena 18. travnja 2018. – Bruno protiv Komisije

(Predmet T-241/18)

(2018/C 231/37)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Luigi Bruno (Woluw -Saint-Pierre, Belgija) (zastupnik: N. de Montigny, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

utvrdi i presudi,

- poništava se odluka tijela za sklapanje ugovora od 4. srpnja 2017.;
- ako je potrebno, poništava se izričita odluka od 18. siječnja 2018. o odbijanju žalbe;
- tuženiku se nalaže snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi koja se tiče prava koju je Europska komisija počinila u primjeni članka 11. stavka 1. i članka 12. stavka 1. Priloga VIII. Pravilniku, s obzirom na to da je, svojom odlukom, Komisija odbila tužiteljev zahtjev da mu dodijeli otpremninu predviđenu člankom 12. stavkom 2. navedenog priloga, primoravajući ga, nasuprot tomu, na primjenu članka 11. stavka 1. Priloga VIII. Pravilniku, koji se u njegovom slučaju ipak ne bi primjenjivao.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na prigovoru nezakonitosti, s obzirom na to da se navedenim odredbama Pravilnika povrijeđuje načelo jednakog postupanja i nediskriminacije zbog postojanja pravne praznine.

Tužba podnesena 18. travnja 2018. – VV protiv Komisije

(Predmet T-242/18)

(2018/C 231/38)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: VV (zastupnici: F. Moyses, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku od 19. lipnja 2017. i, ako je potrebno, akt od 18. siječnja 2018. kojim se odbija tužiteljeva žalba;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ovom tužbom tužitelj zahtijeva poništenje odluke povjerenstva za odabir otvorenog natječaja EPSO/AD/322/16 – Administratori u području revizije (AD 5/AD 7) (SL 2016., C 171A, str. 1.) da mu se uskrati sudjelovanje u navedenom natječaju, s obzirom na to da nije mogao dokazati diplomu sveučilišnog studija u trajanju od najmanje tri godine u područjima navedenim u obavijesti o navedenom natječaju.

U prilog svojoj tužbi, tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na nedostatnom obrazloženju pobijane odluke.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na pogreškama u ocjeni koje je počinilo povjerenstvo prilikom evaluacije podataka koji se nalaze u tužiteljevoj prijavi za natječaj. Povjerenstvo je povrijedilo obavijest o natječaju kada je ocijenilo da tužitelj ne raspolaže razinom obrazovanja koja odgovara završenom sveučilišnom studiju od najmanje tri godine potvrđenog diplomom, koja je potrebna kako bi mu se dopustilo sudjelovanje u natječaju.

Tužba podnesena 20. travnja 2018. – VW protiv Komisije

(Predmet T-243/18)

(2018/C 231/39)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: VW (zastupnik: N. de Montigny, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

utvrdi i presudi,

- poništava se odluka tijela za imenovanje od 26. lipnja 2017.;
- ako je potrebno, poništava se izričita odluka od 19. siječnja 2018. kojom se odbija žalba;
- nalaže se tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, istaknut kao glavni, temelji se na prigovoru nezakonitosti usmjerenom protiv članka 20. Priloga VIII. Pravilniku s obzirom da se njime krši načelo jednakog postupanja iz članka 20. Povelje o temeljnim pravima kao i članak 52. navedene Povelje.
2. Drugi tužbeni razlog, istaknut podredno, u slučaju da tužitelj nema prava iz članka 20. Priloga VIII. Pravilniku, temelji se na pogrešci koja se tiče prava koju je počinila tužena institucija u tumačenju članka 27. Priloga VIII. Pravilniku i koji se, podredno prethodno navedenome, pod pretpostavkom da ne postoji pogreška koja se tiče prava, temelji na povredi načela jednakog postupanja koje je, među ostalim, ugrađeno u članak 20. Povelje o temeljnim pravima i povredi načela proporcionalnosti iz članka 52. navedene Povelje.

Tužba podnesena 20. travnja 2018. – Synergy Hellas protiv Komisije

(Predmet T-244/18)

(2018/C 231/40)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis (Atena, Grčka) (zastupnik: K. Damis, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- usvoji tužbu;
- poništi Komisijinu odluku C(2018) 1115 *final* od 19. veljače 2018. o povratu 76 282,08 eura, uvećano za kamatu, od društva „d.d.Synergy HELLAS ANONYMI EMPORIKI ETAIREIA PAROCHIS YPIRESION PLIROFORIKIS”;
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 85. Uredbe Komisije (EZ/Euratom) 2342/2002 ⁽¹⁾.
 - Odredbama tog članka suprotno je Komisijino odbijanje prihvaćanja legitimnog zahtjeva za produljenje roka za plaćanje, iako je već otplaćeno 73 % glavnice, uključujući cijelu kamatu, i iako je već izdano osobno jamstvo koje je Komisija zatražila za plaćanje cijelog iznosa koji se izvorno duguje uz kamate;
 - obrazloženje Komisije u vezi s temeljnim legitimitetom pobijane mjere je neosnovano;
 - Komisija je povrijedila svoju obvezu obrazlaganja pobijane odluke.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi i/ili prekoračenju diskrecijske ovlasti i na povredi načela „dobre uprave”.
 - Komisija je prekoračila granice svoje diskrecijske ovlasti jer je donijela pobijanu odluku bez da je uzela u obzir činjenične podatke koje joj je predočio tužitelj te je predvidjela rješenja koja mogu dovesti do stečaja potonjega.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti.
 - Pobijanom odlukom, usto što nije nužna mjera za postizanje cilja kojem se teži, se pretjerano opterećuje tužitelja s obzirom na to da on nastavlja plaćati, i na taj mu se način ugrožava samo postojanje.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EZ, Euratom) br. 2342/2002 o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 o Financijskoj uredbi koja se primjenjuje na opći proračun Europskih zajednica (SL 2002., L 357, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 3., str.7.).

Tužba podnesena 23. travnja 2018. – RATP protiv Komisije

(Predmet T-250/18)

(2018/C 231/41)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Régie autonome des transports parisiens (RATP) (Pariz, Francuska) (zastupnici: E. Morgan de Rivery, P. Delelis i C. Lavin, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtjeva da:

- poništi Komisijinu odluku od 21. ožujka 2018. kojom se dopušta djelomični pristup dokumentima na temelju Uredbe (EZ) br. 1049/2001 od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije;
- u svakom slučaju, naloži Komisiji snošenje ukupnih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 2. trećeg podstavka Uredbe (EZ) br. 1049/2001 od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 2. trećeg podstavka Uredbe br. 1049/2001.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 2. prvog podstavka Uredbe br. 1049/2001, članka 8. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i članka 7. Povelje o temeljnim pravima, kao i članka 339. UFEU-a.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi obveze obrazlaganja.

Tužba podnesena 23. travnja 2018. – US protiv ESB-a

(Predmet T-255/18)

(2018/C 231/42)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: US (zastupnici: L. Levi i A. Blot, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka (ESB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtjeva da:

- utvrdi da je tužba dopuštena i osnovana;

posljedično:

- poništi odluku o nemogućnosti konverzije tužiteljeva ugovora, s datumom od 13. srpnja 2017.;
- poništi odluku ESB-a od 11. listopada 2017. kojom se odbija tužiteljev zahtjev za upravnim preispitivanjem („administrative review”) od 11. kolovoza 2017.;
- poništi odluku ESB-a od 13. veljače 2018., dostavljenu tužitelju istog dana, kojom se odbija tužiteljeva žalba („grievance procedure”) podnesena 7. prosinca 2017.;

- odredi naknadu štete koju je tužitelj pretrpio;
- naloži tuženiku snošenje ukupnih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na prigovoru nezakonitosti u odnosu na politiku konverzije, s obzirom na to da se njome krši članak 10. točka (c) Uvjeta zapošljavanja i članak 2.0 Pravila primjenjivih na osoblje te je ista donesena protivno hijerarhiji pravnih propisa.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na prigovoru nezakonitosti, jer se člankom 10. točkom (c) Uvjeta zapošljavanja i člankom 2.0 Pravila primjenjivih na osoblje povrjeđuje Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP i uvodna izjava 6. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na prigovoru nezakonitosti smjernica Annual Salary and Bonus Review (ASBR), u dijelu u kojem se potonjima krši obveza obrazlaganja i načelo pravne sigurnosti.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na očitom pogreškama u ocjeni i povredi obveze obrazlaganja kada je riječ o, kao prvo, platnim razredima dodijeljenim tužitelju, kao drugo, njegovom „kontinuiranom razvoju”, i kao treće, održavanja potreba službe („business needs”) za tužiteljeva znanja, vještine i kompetencije.

Tužba podnesena 24. travnja 2018. – Arezzo Indústria e Comércio protiv EUIPO-a (SCHUTZ)

(Predmet T-256/18)

(2018/C 231/43)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Arezzo Indústria e Comércio, S.A. (Belo Horizonte, Brazil) (zastupnici: A. Sebastião i J. Pimenta, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „SCHUTZ” – prijava za registraciju br. 15 723 265

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. veljače 2018. u predmetu R 661/2017-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

— Povreda članka 7. stavka 1. točaka (a) i (b) i članka 7. stavka 2. Uredbe br. 2017/1001

Tužba podnesena 26. travnja 2018. – Roxtec protiv EUIPO-a – Wallmax (Prikaz crnog kvadrata koji sadrži sedam koncentričnih plavih krugova)

(Predmet T-261/18)

(2018/C 231/44)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Roxtec AB (Karlskrona, Švedska) (zastupnici: J. Olsson i J. Adamsson, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Wallmax Srl (Milano, Italija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žiga Europske unije koji prikazuje crni kvadrat koji sadrži sedam koncentričnih plavih krugova – žig Europske unije br. 14 338 735

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. siječnja 2018. u predmetu R 940/2017-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova u ovom postupku i u postupku pred EUIPO-om.

Tužbeni razlog

— povreda članka 7. stavka (1) točke (e) podtočke (ii) Uredbe br. 2017/1001.

Tužba podnesena 26. travnja 2018. – Meblo Trade protiv EUIPO-a – Meblo Int (MEBLO)

(Predmet T-263/18)

(2018/C 231/45)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Meblo Trade d.o.o. (Zagreb, Hrvatska) (zastupnik: A. Ivanova, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Meblo Int, proizvodnja izdelkov za spanje d.o.o. (Nova Gorica, Slovenija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni crno crveni žig Europske unije MEBLO – žig Europske unije br. 3 431 731

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 27. veljače 2018. u predmetu R 883/2017-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi pobijanu odluku.

Tužbeni razlog

— povreda članka 58. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 2017/1001.

Tužba podnesena 27. travnja 2018. – Biernacka-Hoba protiv EUIPO-a – Formata Bogusław Hoba (Formata)

(Predmet T-265/18)

(2018/C 231/46)

Jezik na kojem je tužba podnesena: poljski

Stranke

Tužitelj: Ilona Biernacka-Hoba (Aleksandrów Łódzki, Poljska) (zastupnik: odvjetnik [radca prawny] R. Rumpel)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druge stranke pred žalbenim vijećem: Formata Bogusław Hoba (Aleksandrów Łódzki, Poljska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „Formata” – žig EU-a br. 11 529 427

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. veljače 2018. u predmetu R 2032/2017-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— utvrdi tužbu osnovanom;

— poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem je njome odbijen zahtjev za proglašenje ništavim žiga „Formata” br. 011 529 427;

- pobijanu odluku izmijeni na način da žig „Formata” br. 011 529 427 proglasi ništavim;
- pobijanu odluku izmijeni u dijelu koji se odnosi na troškove postupka;
- EUIPO-u naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlog

Pogrešno utvrđenje da starije pravo nije u dovoljnoj mjeri dokazano.

Tužba podnesena 30. travnja 2018. – Iceland Foods protiv EUIPO-a – Íslandsstofa (INSPIRED BY ICELAND)

(Predmet T-267/18)

(2018/C 231/47)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Iceland Foods Ltd (Deeside, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: S. Malynicz, QC, J. Hertzog, C. Hill i J. Warner, Solicitors)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Íslandsstofa (Reykjavik, Island)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije INSPIRED BY ICELAND – Prijava za registraciju br. 14 350 094

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: privremena odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. veljače 2018. u predmetu R 340/2017-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci snošenje vlastitih i tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 71. Uredbe br. 2017/1001 time što nije odlučeno o žalbi;
 - povreda bitnog postupovnog zahtjeva iz članka 72. Uredbe br. 2017/1001, time što je žalbeno vijeće postupilo protivno načelima ekonomičnosti postupka i pravičnosti, tako što je odlučilo vratiti predmet na ponovno razmatranje spornog žiga na temelju apsolutnih razloga te je u isto vrijeme prejudiciralo odluku o primjenjivosti na temelju apsolutnih razloga, a da pritom nije saslušalo tužitelja o poništenju i postupilo je protivno načelu *audi alteram partem*.
-

Tužba podnesena 27. travnja 2018. – Sandrone protiv EUIPO-a – J. Garcia Carrion (Luciano Sandrone)**(Predmet T-268/18)**

(2018/C 231/48)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* Luciano Sandrone (Barolo, Italija) (zastupnik: A. Borra, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* J. Garcia Carrion, SA (Jumilla, Španjolska)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Nositelj spornog žiga:* tužitelj*Predmetni sporni žig:* verbalni žig Europske unije „Luciano Sandrone” – Prijava za registraciju br. 14 416 598*Postupak pred EUIPO-om:* postupak povodom prigovora*Pobijana odluka:* odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. veljače 2018. u predmetu R 1207/2017-2**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Nepostojanje dokaza o stvarnoj uporabi ranijeg žiga u skladu s člankom 42. stavkom 2. i 3. Uredbe br. 2017/1001.
- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 2017/1001.

Tužba podnesena 2. svibnja 2018. – Inditex protiv EUIPO-a – Ffauf (ZARA)**(Predmet T-269/18)**

(2018/C 231/49)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski***Stranke***Tužitelj:* Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (Arteixo, Španjolska) (zastupnici: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal i E. Armero Lavie, odvjetnici)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Ffauf SA (Luxembourg, Luksemburg)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Podnositelj prijave spornog žiga:* tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „ZARA” – prijava za registraciju br. 8 929 952

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. veljače 2018. u spojenim predmetima R 359/2015-5 i R 409/2015-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku jer je njome, time što je odbijena tužiteljeva žalba i djelomično prihvaćen intervenijentov zahtjev, odbijena prijava figurativnog žiga Europske unije ZARA br. 8 929 952 za sljedeće proizvode i usluge: Razred 29. – voće i povrće, konzervirano, zamrznuto, sušeno i kuhano, želei, džemovi, kompoti, mliječni proizvodi, ulja i masti; Razred 30. – riža, tapioka, sago [škrob iz jezgre palme sago], brašno, žitarice, kruh, tijesto za kolače i slastice, pjenica [kvasac], prašak za dizanje, sol, slačica [senf], ocat, umaci (začinski), mirodije, grickalice od riže; Razred 31. – svježe povrće; Razred 32. – svježi sokovi; Razred 35. – maloprodajne usluge i veleprodajne usluge u trgovinama, putem globalnih računalnih mreža, kataloški, putem pošte, telefonski, putem radija, televizije i drugih elektroničkih sredstava povrća, konzerviranog, zamrznutog, sušenog i kuhanog, ulja za prehranu, riže, brašna i žitarica, kruha, octa, umaka (začinskih); Razred 43. – pružanje hrane i pića, restorani sa samoposluživanjem;
- naloži EUIPO-u i, po potrebi, intervenijentu (Ffauf SA) snošenje troškova nastalih u postupku pokrenutom ovom tužbom pred Općim sudom;
- naloži drugoj strani u postupku, društvu FFAUF, S.A, snošenje troškova nastalih u spojenim predmetima R 359/2015-5 i R 409/2015-5 pred petim žalbenim vijećem EUIPO-a.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 15. stavka 1. i članka 42. stavaka 2. i 3. Uredbe br. 207/2009 te pravila 22. stavaka 2. i 3. Uredbe br. 2868/95.
- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 3. svibnja 2018. – Mauritsch protiv INEA-e

(Predmet T-271/18)

(2018/C 231/50)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Walter Mauritsch (Beč, Austrija) (zastupnici: S. Rodrigues i A. Champetier, odvjetnici)

Tuženik: Izvršna agencija za inovacije i mreže (INEA)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- kao prvo, poništi tuženikovu odluku od 24. siječnja 2018. o odbacivanju tužiteljevog prigovora od 4. listopada 2017. i, kao drugo, njegovu odluku od 2. kolovoza 2017. o odbijanju tužiteljevog zahtjeva za naknadu štete, podnesenog 10. travnja 2017.;
- naloži tuženiku da tužitelju naknadi imovinsku štetu koju je on navodno pretrpio tuženikovom krivnjom, u iznosu koji odgovara gubitku naknade za slučaj nezaposlenosti za maksimalno razdoblje od tri godine, uvećano za pripadajuću kamatu; i

— naloži tuženiku da naknadi tužiteljeve troškove.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tužbeni razlog kojim tvrdi da mu tuženik nije dostavio točne i jasne informacije o njegovim pravima u okviru socijalne sigurnosti u slučaju da odbije potpisati produljenje ugovora. Tužitelj smatra da nije mogao znati da će se njegovo odbijanje potpisivanja ugovora smatrati otkazom. Stoga su tužitelju uskraćene informacije i tuženik je povrijedio svoju obvezu postupanja s dužnom pažnjom i načelo dobre uprave iz članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

Tužba podnesena 27. travnja 2018. – Julius-K9 protiv EUIPO-a – El Corte Inglés (K9 UNIT)

(Predmet T-276/18)

(2018/C 231/51)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Julius-K9 Zrt (Szigetszentmiklós, Mađarska) (zastupnik: G. Jambrik, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: El Corte Inglés, SA (Madrid, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije K9 UNIT – Prijava za registraciju br. 14 590 831

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. veljače 2018. u predmetu R 1432/2017-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

— povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 2017/1001.

Tužba podnesena 4. svibnja 2018. – Zitro IP protiv EUIPO-a (PICK & WIN MULTISLOT)

(Predmet T-277/18)

(2018/C 231/52)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Zitro IP Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnik: A. Canela Giménez, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije PICK & WIN MULTISLOT – prijava za registraciju br. 16 071 946

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. ožujka 2018. u predmetu R 978/2017-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 2017/1001

Tužba podnesena 30. travnja 2018. – Alliance Pharmaceuticals protiv EUIPO-a – AxiCorp (AXICORP ALLIANCE)

(Predmet T-279/18)

(2018/C 231/53)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Alliance Pharmaceuticals Ltd (Wiltshire, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: M. Edenborough, QC)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: AxiCorp GmbH (Friedrichsdorf/Ts, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija žiga u kojoj je naznačena Europska unija u odnosu na žig AXICORP ALLIANCE – Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. 1 072 913

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. veljače 2018. u predmetu R 1473/2017-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- podredno, izmijeni pobijanu odluku petog žalbenog vijeća na način da utvrdi da treba vratiti prigovor Odjelu za prigovore kako bi ga on ponovno razmotrio u skladu s člankom 8. stavkom 1. točkom (b) i člankom 8. stavkom 5., uz njegovo ponovno razmatranje u skladu s člankom 8. stavkom 4.;

- naloži EUIPO-u snošenje njegovih troškova nastalih podnošenjem ove tužbe, kao i troškova koji su mu nastali u postupku pred žalbenim vijećem. Podredno, ako druga stranka intervenira u postupku pred žalbenim vijećem, naloži tuženiku i intervenijentu da solidarno snose njegove troškove nastale podnošenjem ove tužbe, kao i troškove nastale u postupku pred žalbenim vijećem.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 2017/1001;
- žalbeno vijeće pogrešno je tumačilo specifikacije ranijih registriranih žigova i stoga je smatralo da se podnesenim dokazom uporabe nije potvrdila stvarna uporaba proizvoda uključenih u te specifikacije.

Tužba podnesena 4. svibnja 2018. – M. I. Industries protiv EUIPO-a – Natural Instinct (Nature's Variety Instinct)

(Predmet T-287/18)

(2018/C 231/54)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: M. I. Industries, Inc. (Lincoln, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: M. Montañá Mora, S. Sebe Marin, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druge stranke pred žalbenim vijećem: Natural Instinct Ltd (Camberley, Ujedinjena Kraljevina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije Nature's Variety Instinct – Prijava za registraciju br. 14 290 647

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 6. ožujka 2018. u predmetu R 1659/2017-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u, i, ako je primjenjivo, podnositelju prigovora da solidarno snose sve troškove ovog postupka.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 2017/1001.
-

Tužba podnesena 4. svibnja 2018. – M. I. Industries protiv EUIPO-a – Natural Instinct (NATURE'S VARIETY INSTINCT)**(Predmet T-288/18)**

(2018/C 231/55)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke**

Tužitelj: M. I. Industries, Inc. (Lincoln, Nebraska, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: M. Montaňá Mora i S. Sebe Marin, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Natural Instinct Ltd (Camberley, Ujedinjena Kraljevina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije NATURE'S VARIETY INSTINCT – Prijava za registraciju br. 14 290 589

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. veljače 2018. u predmetu R 1658/2017-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u, i, ako je primjenjivo, podnositelju prigovora da solidarno snose sve troškove ovog postupka.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 2017/1001.

Tužba podnesena 4. svibnja 2018. – Agmin Italy protiv Komisije**(Predmet T-290/18)**

(2018/C 231/56)

*Jezik postupka: talijanski***Stranke**

Tužitelj: Agmin Italy SpA (Verona, Italija) (zastupnik: F. Guardascione, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- kao prvo, utvrdi ništavost i/ili nevaljanost i/ili izostanak pravnih učinaka i/ili nepostojanje pobijane odluke zbog nezakonitosti, povrede načela odvojenosti između ovlasti za provođenje istrage i ovlasti odlučivanja, povrede načela kontradiktornosti, prekoračenja ovlasti u obliku iskrivljavanja ili pogrešne ocijene činjenica, očite nelogičnosti i kontradiktornosti i pogrešaka u istrazi i nejednakosti u postupanju, kao i, zbog svega navedenoga, svih ranijih ili kasnijih akata, koje su na bilo koji način usklađene i/ili povezane s gore navedenom mjerom, sa svim pripadajućim pravnim posljedicama;
- u svakom slučaju, poništi odluku DG NEAR od 7. ožujka 2018. (ARES – 2018 – 1288022), dostavljenu 9. ožujka 2018. u dijelu u kojem se ona pobija tužbom, i stoga poništi pripadajuće sankcije;
- podredno, ukine ili smanji sankciju izrečenu društvu Agmin jer je ona pretjerana i neproporcionalna u odnosu na stvarno ponašanje tog društva;
- nadalje, još podrednije, utvrdi da opisane činjenice omogućavaju rehabilitaciju društva Agmin u smislu članka 106. stavka 9. Uredbe br. 966/2012;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba je podnesena protiv odluke Europske komisije od 7. ožujka 2018. (ARES-2018-1288022), kojom se tužitelju uskratila mogućnost sudjelovanja u postupku javne nabave za dodjelu doprinosa koji se financiraju iz proračuna Europske unije i Europskog fonda za razvoj, u maksimalnom trajanju od tri godine predviđenom u članku 106. stavku 14. točki (c) Uredbe br. 966/2012⁽¹⁾ i objave na internetskoj stranici Komisije, zbog neisporuke naručene robe (grupe 9 i 11) u rokovima iz ugovora o nabavi ENPI/2014/351-804 i zbog nezamjene jamstva (jamstvo za pretfinanciranje u iznosu od 89 430,71 eura) koje je društvo Agmin dalo javnom naručitelju 19. studenoga 2014. Naime, to jamstvo je izdao subjekt koji je, prema informacijama zaprimljenima od Banca d'Italia, bio ovlašten davati jamstava samo u korist banaka i financijskih institucija ovlaštenih za dodjelu kredita, ali ne i u korist drugih osoba ili subjekata, poput javnog naručitelja.

U prilog svojoj tužbi tužitelj navodi tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na prekoračenju ovlasti, osobito u obliku povrede načela odvojenosti između ovlasti za provođenje istrage i ovlasti odlučivanja, načela kontradiktornosti, na očitij nelogičnosti i nepostojanju obrazloženja;
2. Povreda i/ili pogrešna primjena „principles of European Contract Law 2002” koji se primjenjuju na temelju članka 41. Općih uvjeta ugovora; i
3. Povreda načela proporcionalnosti sankcije u smislu članka 5. UEU-a, jer je Europska komisija društvu Agmin izrekla najveću moguću sankciju u trajanju od tri godine.

Tužitelj osobito smatra da se pobijanom odlukom povrjeđuju njegova prava jer ju je Komisija usvojila a da nije na primjeren način uzela u obzir činjenicu da je do neisporuke došlo zbog odlučujuće, ili, podredno, paralelne odgovornosti javnog naručitelja koji je arbitrarno i neopravdano odbio zamijeniti dobavljača robe drugim proizvođačem koji je izjavio da može isporučiti robu iste ili više kvalitete od one propisane tehničkim specifikacijama u obavijesti o nadmetanju.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL 2012., L 298, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 248.).

Tužba podnesena 7. svibnja 2018. – Biedermann Technologies protiv EUIPO-a (Compliant Constructs)**(Predmet T-291/18)**

(2018/C 231/57)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Tužitelj:* Biedermann Technologies GmbH & Co. KG (Donaueschingen, Njemačka) (zastupnik: A. Jacob, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Predmetni sporni žig:* verbalni žig Europske unije „Compliant Constructs” – prijava za registraciju br. 16 125 461*Pobijana odluka:* odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. ožujka 2018. u predmetu R 1626/2017-4**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi pobijanu odluku i naloži registraciju;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 7. stavka 1. točki (b) i (c) Uredbe (EU) br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- Povreda članka 7. stavka 2. Uredbe (EU) br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 7. svibnja 2018. – Polskie Linie Lotnicze „LOT” protiv Komisije**(Predmet T-296/18)**

(2018/C 231/58)

*Jezik postupka: poljski***Stranke***Tužitelj:* Polskie Linie Lotnicze „LOT” S.A. (Varšava, Poljska) (zastupnik: M. Jeżewski, odvjetnik)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi odluku Europske komisije;
- Komisiji naloži snošenje troškova postupka pred Općim sudom.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Komisija je povrijedila odredbe Ugovora u dijelu u kojem se odnose na pretpostavke za davanje odobrenja na koncentraciju poduzetnika, te u kojem iste posredno ili neposredno uređuju, a osobito članke 101. i 102. Ugovora, kao i odredbe koje služe za njihovu provedbu, osobito članak 6. stavak 1. točku (b), članak 2. stavak 1. i članak 2. stavak 2. Uredbe br. 139/2004, time što nije provela sveobuhvatnu ocjenu negativnih učinaka koncentracije na tržišno natjecanje, uključujući i ocjenu učinaka koncentracije na relevantna tržišta utvrđena na temelju P & O pristupa. Ocjena koncentracije na temelju P & O pristupa otkrila bi niz povreda tržišnog natjecanja koje uzrokuje ta koncentracija.
2. Komisija je pogrešno ocijenila učinke koncentracije na mogućnost obavljanja usluga zračnog prijevoza osoba, kao i na zračne luke na koje se koncentracija odnosi, te je time počinila tešku i očitu povredu u ocjeni koncentracije. Pravilno provedeno analitičko ispitivanje koncentracije moralo bi dovesti do zaključka da provođenje koncentracije sa sobom povlači niz negativnih posljedica po tržišno natjecanje, i, među ostalim, da bi dovelo do prevladavajućeg položaja Lufthanse na određenim zračnim lukama.
3. Komisija je povrijedila Uredbu br. 95/93 time što prilikom dodjele slotova na određenim zračnim lukama nije poštovala načela neutralnosti, transparentnosti i nediskriminacije.
4. Komisija je povrijedila Smjernice za ocjenu horizontalnih koncentracija time što je propustila ispitati neutralizira li navodni porast učinkovitosti kao posljedica transakcije njezine nepovoljne učinke po tržišno natjecanje.
5. Komisija je povrijedila odredbe Ugovora i odredaba koje služe za njihovu provedbu time što je Lufthansi nametnula obveze koje nisu neutralizirale značajno narušavanje tržišnog natjecanja prouzročeno transakcijom.
6. Komisija je povrijedila odredbe Ugovora, među kojima i članak 107. stavak 1. UFEU-a, kao i odredbe za njihovu provedbu, time što narušavanje tržišnog natjecanja na unutarnjem tržištu prouzročeno transakcijom nije razmatrala u vezi s državnim potporama odobrenim društvu Air Berlin.
7. Komisija je povrijedila članak 296. UFEU-a jer nije zadovoljavajuće obrazložila svoju odluku.

Tužba podnesena 13. svibnja 2018. – Janukovič protiv Vijeća

(Predmet T-300/18)

(2018/C 231/59)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Viktor Fedorovič Janukovič (Rostov na Donu, Rusija) (zastupnik: T. Beazley, QC)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2018/333 od 5. ožujka 2018. ⁽¹⁾ i Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2018/326 od 5. ožujka 2018. ⁽²⁾, u dijelu u kojem se odnose na tužitelja; i
- naloži Vijeću snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da tužitelj ne ispunjava navedene kriterije za osobu koja bi u relevantno vrijeme mogla biti uvrštena na popis. Vijeće Europske unije je pogrešno uzelo u obzir i razmotrilo sve elemente koji su mu bili stavljeni na raspolaganje te je također bilo vrlo selektivno u odabiru materijala koje je uzelo u obzir. Argumenti u prilog ovom tužbenom razlogu uključuju sljedeće: tužitelj je predmet samo predistražnog postupka koji stagnira te očito nije dovoljan za ispunjavanje navedenog kriterija; elementi na kojima je Vijeće utemeljilo svoju odluku o zadržavanju tužiteljevog imena na popisu su potpuno neprimjereni, proturječni, pogrešni i nisu potkrijepljeni ikakvim dokazima.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da je Vijeće počinilo očite pogreške u ocjeni kada je obuhvatilo tužitelja spornim mjerama. Kada je ponovno uvrstilo tužitelja, unatoč očitoj nepovezanosti između „razloga” i relevantnog kriterija za uvrštavanje, Vijeće je počinilo očitu pogrešku. Štoviše, razlozi izneseni u odnosu na prvi razlog primjenjuju se jednako i na drugi tužbeni razlog.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na tome da je Vijeće propustilo navesti razloge. Vijeće je propustilo identificirati aktualne i specifične razloge za uvrštavanje tužitelja. „Razlozi” za uvrštavanje tužitelja iz šeste izmijenjene Odluke i šeste izmijenjene Uredbe (povrh toga što su pogrešni) su formularni, neprikladni i ne sadrže dovoljno pojedinosti.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da su tužiteljeva prava obrane povrijeđena i/ili da je mu je bilo uskraćena djelotvorna sudska zaštita. Među ostalim, Vijeće tužitelja nije primjerenom saslušalo prije ponovnog uvrštavanja na popis, a tužitelj nije imao prikladnu ili poštenu priliku da ispravi pogreške ili pruži informacije vezane uz svoje osobne okolnosti. Niti u jednom trenutku Vijeću/tužitelju nisu pruženi ozbiljni, vjerodostojni ili konkretni dokazi koji bi opravdali uvođenje mjera ograničavanja.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da Vijeće nije imalo odgovarajuću pravnu osnovu za šeste izmijenjene instrumente. Argumenti u potporu ovog tužbenog razloga uključuju sljedeće: (a) šesta izmijenjena Odluka ne ispunjava pretpostavke kako bi se Vijeće moglo pozvati na članak 29. UFEU-a. Između ostalog: (i) ciljevi na koje se izričito pozvalo Vijeće samo su nejasni navodi; (ii) pravna osnova nije u dovoljnoj mjeri povezana s odgovarajućim mjerilom sudskog nadzora u trenutnim okolnostima; i (iii) donošenje mjera ograničavanja protiv tužitelja ustvari podupire i daje legitimitet postupanju novog režima u Ukrajini što samo po sebi ugrožava odgovarajući postupak i vladavinu prava i sustavno povređuje ljudska prava; (b) pretpostavke za pozivanje na članak 215. UFEU-a nisu bile ispunjene jer nije bilo valjane odluke sukladno Poglavlju 2. Glave V. UFEU-a; (c) nije postojala dovoljna veza da bi se protiv tužitelja moglo pozvati na članak 215. UFEU-a.
6. Šesti tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da je Vijeće zlouporabilo svoje ovlasti. Stvarni cilj Vijeća u provedbi šestih izmijenjenih instrumenata je u bitnome bio stjecanje naklonosti sadašnjeg režima u Ukrajini (tako da Ukrajina nastavi s uspostavom tješnjih veza s EU-om), za razliku od svrha/ciljeva koji su navedeni u šestim izmijenjenim instrumentima. Kriteriji za uvrštavanje predstavljaju izvanrednu i masovnu delegaciju ovlasti koja je u skladu s ciljem Vijeća.

7. Sedmi tužbeni razlog temelji se na povredi tužiteljevog prava vlasništva na temelju članka 17. stavka 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima jer se, među ostalim, mjerama ograničavanja neopravdano i neproporcionalno ograničavaju ta prava, zbog toga što, između ostalog: (i) nema naznaka da se smatra da su bilo koja sredstva koja je tužitelj navodno otuđio prenesena izvan Ukrajine; i (ii) nije nužno ni primjereno zamrznuti svu imovinu tužitelja s obzirom da su ukrajinske vlasti sada odredile vrijednost gubitaka čija se naknada zahtijeva u sklopu kaznenih postupaka protiv tužitelja.

- (¹) Odluka Vijeća (ZVSP) 2018/333 od 5. ožujka 2018. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2018., L 63, str. 48.).
- (²) Provedbena uredba Vijeća (EU) 2018/326 od 5. ožujka 2018. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2018., L 63, str. 5.).

Tužba podnesena 13. svibnja 2018. – Yanukovych protiv Vijeća

(Predmet T-301/18)

(2018/C 231/60)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Oleksandr Viktorovič Janukovič (Sankt-Petersburg, Rusija) (zastupnik: T. Beazley, QC)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2018/333 od 5. ožujka 2018. (¹) i Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2018/326 od 5. ožujka 2018. (²), u dijelu u kojem se odnose na tužitelja; i
- naloži Vijeću snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da tužitelj ne ispunjava navedene kriterije za osobu koja bi u relevantno vrijeme mogla biti uvrštena na popis. Vijeće Europske unije je pogrešno uzelo u obzir i razmotrilo sve elemente koji su mu bili stavljeni na raspolaganje te je također bilo vrlo selektivno u odabiru materijala koje je uzelo u obzir. Argumenti u prilog ovom tužbenom razlogu uključuju sljedeće: tužitelj je predmet samo predistražnog postupka koji stagnira te očito nije dovoljan za ispunjavanje navedenog kriterija; elementi na kojima je Vijeće utemeljilo svoju odluku o zadržavanju tužiteljevog imena na popisu su potpuno neprimjereni, proturječni, pogrešni i nisu potkrijepljeni ikakvim dokazima.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da je Vijeće počinilo očite pogreške u ocjeni kada je obuhvatilo tužitelja spornim mjerama. Kada je ponovno uvrstilo tužitelja, unatoč jasnoj nepovezanosti „razloga” i relevantnog kriterija za uvrštavanje, Vijeće je počinilo očitu pogrešku. Štoviše, razlozi izneseni u odnosu na prvi razlog primjenjuju se jednako i na drugi tužbeni razlog.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na tome da je Vijeće propustilo navesti razloge. Vijeće je propustilo identificirati aktualne i specifične razloge za uvrštavanje tužitelja. „Razlozi” za uvrštavanje tužitelja iz šeste izmijenjene Odluke i šeste izmijenjene Uredbe (povrh toga što su pogrešni) su formularni, neprikladni i ne sadrže dovoljno pojedinosti.

4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da su tužiteljeva prava obrane povrijeđena i/ili da je mu je bilo uskraćena djelotvorna sudska zaštita. Među ostalim, Vijeće tužitelja nije primjereno saslušalo prije ponovnog uvrštavanja na popis, a tužitelj nije imao prikladnu ili poštenu priliku da ispravi pogreške ili pruži informacije vezane uz svoje osobne okolnosti. Niti u jednom trenutku Vijeću/tužitelju nisu pruženi ozbiljni, vjerodostojni ili konkretni dokazi koji bi opravdali uvođenje mjera ograničavanja.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da Vijeće nije imalo odgovarajuću pravnu osnovu za šeste izmijenjene instrumente. Argumenti u potporu ovog tužbenog razloga uključuju sljedeće: (a) šesta izmijenjena Odluka ne ispunjava pretpostavke kako bi se Vijeće moglo pozvati na članak 29. UEU-a. Između ostalog: (i) ciljevi na koje se izričito pozvalo Vijeće samo su nejasni navodi; (ii) pravna osnova nije u dovoljnoj mjeri povezana s odgovarajućim mjerilom sudskog nadzora u trenutnim okolnostima; i (iii) donošenje mjera ograničavanja protiv tužitelja ustvari podupire i daje legitimitet postupanju novog režima u Ukrajini što samo po sebi ugrožava odgovarajući postupak i vladavinu prava i sustavno povrjeđuje ljudska prava; (b) pretpostavke za pozivanje na članak 215. UFEU-a nisu bile ispunjene jer nije bilo valjane odluke sukladno Poglavlju 2. Glave V. UEU-a; (c) nije postojala dovoljna veza da bi se protiv tužitelja moglo pozvati na članak 215. UFEU-a.
6. Šesti tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da je Vijeće zlorabilo svoje ovlasti. Stvarni cilj Vijeća u provedbi šestih izmijenjenih instrumenata je u bitnome bio stjecanje naklonosti sadašnjeg režima u Ukrajini (tako da Ukrajina nastavi s uspostavom tješnjih veza s EU-om), za razliku od svrha/ciljeva koji su navedeni u šestim izmijenjenim instrumentima. Kriteriji za uvrštavanje predstavljaju izvanrednu i masovnu delegaciju ovlasti koja je u skladu s ciljem Vijeća.
7. Sedmi tužbeni razlog temelji se na povredi tužiteljevog prava vlasništva na temelju članka 17. stavka 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima jer se, među ostalim, mjerama ograničavanja neopravdano i neproporcionalno ograničavaju ta prava, zbog toga što, između ostalog: (i) nema naznaka da se smatra da su bilo koja sredstva koja je tužitelj navodno otuđio prenesena izvan Ukrajine; i (ii) nije nužno ni primjereno zamrznuti svu imovinu tužitelja s obzirom da su ukrajinske vlasti sada odredile vrijednost gubitaka čija se naknada zahtijeva u sklopu kaznenih postupaka protiv tužitelja.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća (ZVSP) 2018/333 od 5. ožujka 2018. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2018., L 63, str. 48.).

⁽²⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) 2018/326 od 5. ožujka 2018. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2018., L 63, str. 5.).

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR